

Γιώργος Νταλάρας

Σαν τραγούδι μαγεμένο

ΧΟΡΗΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

WIND

Αναφορά στο ρεμπέτικο

Μουσικό θέαμα πάνω σε μια ιδέα του Σωτήρη Χατζάκη

Υπουργείο Πολιτισμού

Παραγωγή του Οργανισμού Μεγάρου Μουσικής Αθηνών

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

 Αγγελιοφόρος
τηλεοπτική

EPT3
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΡΙΑ

 Αγγελιοφόρος

goculture.gr

Γιώργος Νταλάρας

Σαν τραγούδι μαγεμένο

Αναφορά στο ρεμπέτικο

Μουσικό θέαμα πάνω σε μια ιδέα του Σωτήρη Χατζάκη

Σάββατο 10 Μαΐου — Κυριακή 11 Μαΐου

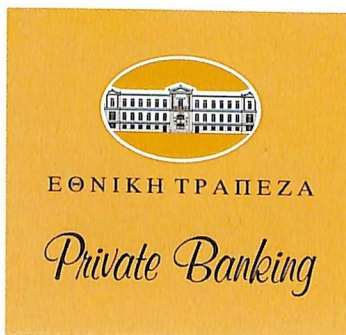

*Το λιμάνι του Πειραιά περίπου το 1900
(από καρτ ποστάλ της εποχής)*

And the winner is...

Best Private Banking in Greece 2008

arrow

Το Private Banking της Εθνικής Τράπεζας βραβεύθηκε ως «Best Private Banking in Greece 2008» από το έγκριτο διεθνές οικονομικό περιοδικό Euromoney. Για όλους εμάς στην Εθνική Τράπεζα, η διάκριση αυτή αποτελεί μία ακόμα επιβράβευση της συνεχούς προσπάθειάς μας για παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου. Ταυτόχρονα όμως αποτελεί και δέσμευση απέναντι σε κάθε έναν από εσάς, τους πελάτες μας, να συνεχίσουμε να τιμάμε την εμπιστοσύνη σας, θέτοντας στη διάθεσή σας την πολύχρονη πείρα και τη διεθνή γνώση του μεγαλύτερου χρηματοπιστωτικού οργανισμού της χώρας για την επίτευξη των προσωπικών σας στόχων.

EUROMONEY
Private
Banking
Survey
2008

ΠΑΡΑΓΩΓΗ Ο.Μ.Μ.Θ. 2008

Καλλιτεχνική Διεύθυνση:
Νίκος Αθηναίος

Οικονομική – Διοικητική Διεύθυνση:
Μηλίτσα Χασάπη

Τεχνική Διεύθυνση:
Απόστολος Ανδριάς

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Υπεύθυνος Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού:
Παναγιώτης Κουντούρης

Παραγωγή:
Μαρία Ροδοκαλάκη

Stage Manager:
Κάλλια Κεραμέως

Υπεύθυνος Ήχου:
Τριαντάφυλλος Ζαχαριάδης

Υπεύθυνος Φωτισμού:
Τρύφων Κεχαγιάς

Αυτοματισμοί Σκηνής:
Απόστολος Αποστολίδης

Μηχανικός Σκηνής:
Γιώργος Πατουλίδης

Οδηγοί Σκηνής:
Δημήτρης Γρηγοριάδης, Νεοκλής Παπαδόπουλος

Βοηθός Φωτισμού:
Άγγελος Τενεκετζής

Τεχνικοί Σκηνής:
Ία Τσκομελίτζε, Μάρεκ Προκοπίου, Ντάβιντ Προκοπίου

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΒΙΝΤΕΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Μοντάζ: Τόλης Αλεξίου
Βοηθός σκηνοθέτη: Μάνος Γαστεράτος
Οργάνωση: Σταύρος Καπελούζος
Παραγωγή: Noir Productions

Για τα βίντεο της παράστασης χρησιμοποιήθηκαν πλάνα από τα παρακάτω ντοκιμαντέρ:

Πανόραμα του αιώνα (ΕΡΤ & T.V, Ζουρνάλ)

Αρχείο Π. Κουνάδη

Η δικτατορία του Ιωάννη Μεταξά / Χιτλερικά εμβλήματα Νο.2 / Αλβανία 1940 / Μικρασιατική καταστροφή Νο. 2 / Μικρασιατική καταστροφή / Οι Γερμανοί στην Ελλάδα (LEON FILM Γιάννης Λεοντσίνης)

Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος (BBC / Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ)

Ellis Island (THE HISTORY CHANNEL)

Ταξιδιάρικα πουλιά (ODEON)

Φωνή (VGIK / Γρηγόρης Καραντινάκης)

και φωτογραφικό υλικό από τα παρακάτω αρχεία:

Αρχείο Π. Κουνάδη

Η Αθήνα του Μεσοπολέμου (εκδόσεις ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, από το φωτογραφικό αρχείο της ΕΡΤ)

Λεωνίδας Παπάζογλου: Φωτογραφικά πορτραίτα από την Καστοριά και την περιοχή της την περίοδο του Μακεδονικού Αγώνα

Συλλογή Γιώργου Γκολομπία (κατάλογος της ομώνυμης έκθεσης του ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, 2004)

Γιάννης Παπαϊωάννου / Βασίλης Τσιτσάνης / Μάρκος Βαμβακάρης (εκδόσεις ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΙΑΤΕΑΣ)

Σμύρνη (εκδόσεις ΝΕΑ ΣΥΝΟΡΑ - Α.Α. ΛΙΒΑΝΗ & ΣΙΑ Ε.Ε.)

Η Ελλάδα: Το ταξίδι των ελληνοιστών 1896-1912 (εκδόσεις ΜΠΑΣΤΑΣ - ΠΛΕΣΣΑΣ)

 Στην Πράξη, πολιτισμός είναι ό,τι μας εκφράζει

Το πρόγραμμα εταιρικής κοινωνικής ευθύνης WIND «Στην Πράξη» προάγει τον πολιτισμό και την τέχνη στη χώρα μας. Μέσα από μουσικές, θεατρικές και κινηματογραφικές χορηγίες, καθώς και εικαστικές εκθέσεις, συμβάλλει στη διάδοση του πολιτισμού σε κάθε του έκφραση. Γιατί Στην Πράξη, κάθε πράξη μετράει.

ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ WIND

WIND

Από τις πολυάριθμες κριτικές και επίθετα για το ρεμπέτικο τραγούδι, με τα οποία με πολύ αγάπη έχουν εκφραστεί οι θαυμαστές του -άνθρωποι διαφορετικών κοινωνικών τάξεων, εποχών και ιδιοτήτων- αν μου ζητούσαν να κρατήσω μια δυο λέξεις μόνο, θα διάλεγα αυτό. Το ρεμπέτικο είναι το πιο επαναστατικό και πιο ζωντανό είδος της μουσικής μας. Θεωρώ ότι ποτέ δεν ήταν και ποτέ δε θα γίνει μουσειακό ή γραφικό. Θα συγκινεί και θα εμπνέει πάντα τους πιο αξιόλογους, ταλαντούχους και ευαίσθητους ανθρώπους της κάθε γενιάς. Του μουσικούς, συνθέτες και τραγουδιστές, που στην ουσία θα είναι η μεγάλη ελπίδα του Ελληνικού τραγουδιού. Κάθε φορά που καταπιάνομαι με αυτό το τραγούδι, όσο βαθιά κι αν είναι ριζωμένο μέσα μου μουσικά, ανακαλύπτω ακόμη άγνωστα πράγματα. Στους μουσικούς δρόμους, στις ερμηνείες, στο δυναμισμό και την ιδιαιτερότητα με την οποία οι στίχοι αποτυπώνουν συναισθήματα και γεγονότα συμβάλλοντας αποφασιστικά σε αυτή την τοιχογραφία της συλλογικής, κοινωνικής συνείδησης και του ήθους του αυθεντικού λαϊκού τραγουδιού. Μέσα από αυτή την παράσταση επίσης, μας δίνεται άλλη μια φορά η ευκαιρία να τονίσουμε τραγούδια σταθμούς του ρεμπέτικου, που ξεκινώντας πριν από 150 χρόνια, συνεχίζει να μας συγκινεί, να μας κατευθύνει και να εμπνέει μουσικά με τη σπουδαιότητά του, αφού μερικά από τα πιο ωραία σημερινά τραγούδια ανήκουν σαφέστατα στην οικογένεια του ρεμπέτικου. Αυτή είναι με δυο λόγια η σχέση μου με το ρεμπέτικο, σαν μουσικού και ερμηνευτή. Η σχέση μου όμως η συναισθηματική, είναι ακόμη πιο ισχυρή. Είναι μοιραία. Έτυχε έτσι στη ζωή μου, που το τραγούδι αυτό δε λειτούργησε μόνο σαν ψυχαγωγία ή σαν παρηγοριά. Οι ήχοι των μουσικών, των οργάνων και των φωνών, φωνών βγαλμένων από τα φυσικά πρόσωπα που με περιέβαλαν στο στενό μου οικογενειακό περιβάλλον, όταν ήμουν πολύ μικρό παιδί, με ταλανίζουν. Η εικόνα και η φωνή του Μπιθικώτση, και ακόμα πιο πριν του Στράτου Παγιουμτζή, της Μπέλλου, του Μοσχονά, του Λουκά, της Γκρέυ, του Άκη Πάνου, λειτούργησαν καταλυτικά και με έκαναν να «προσχωρήσω» με μια πίστη και αφοσίωση σχεδόν θρησκευτική σε αυτό το είδος, έτσι ώστε στη μετέπειτα ζωή μου κάθε άλλο είδος μουσικής που πολύ αγάπησα και υπηρέτησα, όταν ερχόταν αντιμέτωπο με αυτές τις «ιερές» μουσικές του ρεμπέτικου, υφίστατο μέσα μου μια συντριπτική ήττα.

Ευχαριστώ όλους τους συντελεστές που με το μεράκι τους, το ταλέντο και τη γενναιοδωρία τους με κάνουν σε αυτές τις παραστάσεις, αλλά κυρίως στις πρόβες, να ζω αυτή την ευτυχία.

Γιώργος Νταλάρας

Γιώργος Νταλάρας

Σαν τραγούδι μαγεμένο

Αναφορά στο ρεμπέτικο
Μουσικό θέαμα πάνω σε μια ιδέα του Σωτήρη Χατζάκη

**Δραματουργική επεξεργασία -
Σκηνοθεσία**
Σωτήρης Χατζάκης

Κείμενα
Γιώργος Σκαμπαρδώνης

Ενορχηστρώσεις
Γιώργος Νταλάρας
Κώστας Γανωσέλης

Επιλογή μουσικού υλικού
Γιώργος Νταλάρας

Σκηνικά
Έρση Δρίνη

Κοστούμια
Γιάννης Μετζικώφ

Εικόνες – βίντεο
Γρηγόρης Καραντινάκης

Φωτισμοί
Αντώνης Παναγιωτόπουλος

Σχεδιασμός ήχου
Βαγγέλης Κουλούρης

Ηχολήπτης FOH
Παντελής Γιατζιτζόγλου

Ηχολήπτης Stage
Αντώνης Ζαχόπουλος

Έρευνα – Αρχαιακό υλικό
Παναγιώτης Κουνάδης

Συντονισμός
Ελίτα Κουνάδη
Λεονάρδος Κουνάδης

Επιμέλεια
Άννα Νταλάρα
Παναγιώτης Κουνάδης

Εισαγωγή – Έρευνα
Λευτέρης Παπαδόπουλος

Βοηθός σκηνοθέτη
Λίνα Ζαρκαδούλα
Βοηθός σκηνογράφου
Μαρία Ναυρούζογλου

Επιμέλεια μουσικών δοκιμών
Νέλλη Χαραλαμπίδου

Ευχαριστούμε θερμά τον **Οργανισμό Μεγάρου Μουσικής Αθηνών** για την ευγενική παραχώρηση του σκηνικού, των κοστούμιών, του video και του φροντιστηριακού υλικού.

Συμμετέχουν οι ηθοποιοί

Τάνια Τρύπη (Μαρίκα Νίνου)
Άρτο Απαρτιάν (Μάρκος Βαμβακάρης)
Νίκος Αλεξίου (Βασίλης Τσιτσάνης)
Μανώλης Σειραγάκης (Γιάννης Παπαϊωάννου)
Έκτορας Καλούδης (Λουκάς Νταλάρας)
Ελίτα Κουνάδη (Γκαρσόνα)

Τραγουδούν

Γιώργος Νταλάρας
Μπάμπης Στόκας
Σοφία Παπάζογλου
Ζαχαρίας Καρούνης
Ασπασία Στρατηγού

Συμμετέχουν οι μουσικοί

Γιώργος Νταλάρας κιθάρα, μπαλαμάς
Γιώργος Παπαχριστούδης πιάνο
Βαγγέλης Τρίγκας μπουζούκι
Μανώλης Πάπος μπουζούκι
Γιώργος Μάτσικας μπουζούκι
Αλέκος Γλυκιώτης μπουζούκι
Βασίλης Κετεντζόγλου κιθάρα
Αποστόλης Βαλαρούτσος κιθάρα
Θανάσης Σοφράς μπάσο
Ανδρέας Παπάς κρουστά
Πέτρος Κούρτης κρουστά
Γιώργος Μαρινάκης βιολί
Ντάσο Κούρτι ακορντεόν
Ανδρέας Κατσιγιάννης σαντούρι

Α΄ ΜΕΡΟΣ

ΕΝΑΡΞΗ

ΖΕΪΜΠΕΚΙΚΟ

Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ (1972)

ΜΙΝΟΡΕ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

Μ. ΜΑΤΣΑΣ - ΣΠ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗΣ (1946)

ΣΜΥΡΝΗ-ΠΟΛΗ

ΧΩΡΟΣ: Σμύρνη - Πόλη

ΧΡΟΝΟΣ: πριν το 1922

ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Βιολί, σαντούρι, κιθάρα, κρουστά

ΣΜΥΡΝΑΪΚΟ ΜΙΝΟΡΕ

ΑΓΝΩΣΤΟΥ (1907)

ΔΕ ΣΕ ΘΕΛΩ ΠΙΑ

ΑΓΝΩΣΤΟΥ (1910)

ΤΙΚ ΤΑΚ

ΑΓΝΩΣΤΟΥ (~1910)

ΑΜΕΡΙΚΗ

ΧΩΡΟΣ: Νέα Υόρκη - Σικάγο

ΧΡΟΝΟΣ: 1920-1930

ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Κλαρίνο, βιολί, σαντούρι, κιθάρα, κρουστά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΛΑΥΣΙΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ (1920 ή 1927)

ΤΟ ΓΟΥΕΣΤ

ΣΠ. ΣΤΑΜΟΣ (1920)

ΣΜΥΡΝΗ-ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

ΧΩΡΟΣ: Σμύρνη - Πειραιάς

ΧΡΟΝΟΣ: 1922

ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Βιολί, ούτι, σαντούρι

ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΜΑΣ ΤΟ ΛΕΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ (1928)

ΕΧΕ ΓΕΙΑ ΠΑΝΤΑ ΓΕΙΑ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ

ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΟ 1922 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΧΩΡΟΣ: Πίκινος-Λεωφόρος Αλεξάνδρας-
Μουρούζη, Δραπετσώνα: Σαραντόπουλου,
Αθήνα - Πειραιάς

ΧΡΟΝΟΣ: 1922-1930, 1932-1936,
1935-1940

ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Σμυρναϊκή (σαντούρια, βιολιά,
κιθάρα - κανονάκι, ούτι, βιολί), μπουζούκι,
κιθάρα, μπαγλαμάς και βιολί

ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙΩΤΙΣΣΑ

Π. ΤΟΥΝΤΑΣ (1928)

ΓΙΑΤΙ ΦΟΥΜΑΡΩ ΚΟΚΑΪΝΗ

Π. ΤΟΥΝΤΑΣ (1932)

ΝΕΟΙ ΧΑΣΙΚΛΗΔΕΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ (1928)

ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑ ΜΟΥ

Π. ΤΟΥΝΤΑΣ (1936)

ΤΙ ΣΟΥ ΛΕΕΙ Η ΜΑΝΑ ΣΟΥ ΓΙΑ ΜΕΝΑ

Κ. ΣΚΑΡΒΕΛΗΣ (1936)

ΛΑΧΑΝΑΔΕΣ

ΕΥ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ (1934)

ΥΠΟΓΑ

Κ. ΜΠΕΖΟΣ (1930)

ΟΦ ΑΜΑΝ (Πίνω και μεθώ)

ΣΠ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗΣ (1936)

ΑΝΤΙΛΑΛΟΥΝ ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ

Μ. ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ (1935)

ΠΕΝΤΕ ΜΑΓΚΕΣ

Ι. ΕΪΤΖΙΡΙΔΗΣ ή ΓΙΟΒΑΝ ΤΣΑΟΥΣ (1936)

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΡΓΙΛΕ

ΕΥ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ (1936)

ΟΛΟΙ ΟΙ ΡΕΜΠΕΤΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΥΝΙΑ- ΦΡΑΓΚΟΣΥΡΙΑΝΗ

Μ. ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ (1935)

ΘΑ ΄ΡΘΩ ΝΑ ΣΕ ΞΥΠΝΗΣΩ

Μ. ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ (1937)

ΜΕΤΑΞΑΣ-ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

ΧΩΡΟΣ: Αθήνα - Πειραιάς

ΧΡΟΝΟΣ: 1936-1941

ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Δύο μπουζούκια, κιθάρα,
μπαγλαμάς

ΜΠΟΥΚΑΡΑΝ ΜΑΓΚΕΣ ΣΤΟΝ ΤΕΚΕ

Γ. ΡΟΒΕΡΤΑΚΗΣ (1937/1943)

Η ΒΑΡΒΑΡΑ

Π. ΤΟΥΝΤΑΣ (1936)

Β΄ ΜΕΡΟΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΜΕΤΑΞΑ ΚΑΙ ΚΑΤΟΧΗ

ΧΩΡΟΣ: Αθήνα - Πειραιάς

ΧΡΟΝΟΣ: 1937-1941

ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Δύο μπουζούκια, κιθάρα,
μπαγλαμάς και ακορντεόν

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Δ. ΑΡΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ - Δ. ΓΚΟΓΚΟΣ
(1940)

Μ' ΕΧΕΙΣ ΜΑΓΕΜΕΝΟ

Δ. ΓΚΟΓΚΟΣ (ΜΠΑΓΙΑΝΤΕΡΑΣ) (1940)

ΘΑ ΚΛΕΨΩ ΜΙΑ ΜΕΛΑΧΡΙΝΗ

Δ. ΓΚΟΓΚΟΣ (ΜΠΑΓΙΑΝΤΕΡΑΣ) (1937)

ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΑΚΙ ΜΕ ΓΕΛΑΣ

Κ. ΣΚΑΡΒΕΛΗΣ (1938)

ΜΑΓΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΡΑΠΙΑΣ-ΑΡΑΠΙΝΕΣ

Β. ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ (1940)

ΚΑΤΟΧΗ

ΧΩΡΟΣ: Αθήνα - Πειραιάς - Θεσσαλονίκη

ΧΡΟΝΟΣ: 1940-1945

ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Μπουζούκια

ΒΑΖΕΙ Ο ΝΤΟΥΤΣΕ ΤΗ ΣΤΟΛΗ ΤΟΥ

Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ - Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ (1940)

ΑΚΟΥ ΝΤΟΥΤΣΕ ΜΟΥ ΤΑ ΝΕΑ

Χ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ - Π. ΤΟΥΝΤΑΣ (1941)

ΣΑΛΤΑΔΟΡΟΙ

Μ. ΓΕΝΝΙΤΣΑΡΗΣ (1945)

ΣΤΗ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ

Δ. ΓΚΟΓΚΟΣ (ΜΠΑΓΙΑΝΤΕΡΑΣ) (1943)

ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΑΛ. ΓΚΟΥΒΕΡΗΣ - Β. ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ (1948)

ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΜΕΧΡΙ ΔΕΚΑΕΤΙΑ '50

ΧΩΡΟΣ: Αθήνα - Πειραιάς

ΧΡΟΝΟΣ: 1945-1950

ΟΡΧΗΣΤΡΑ: 2 μπουζούκια, κιθάρα,
μπαγλαμάς, ακορντεόν, πιάνο

ΧΑΤΖΗ ΜΠΑΞΕΣ

Β. ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ (1946)

ΑΧΑΡΙΣΤΗ

Β. ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ (1947)

ΝΥΧΤΩΣΕ ΧΩΡΙΣ ΦΕΓΓΑΡΙ

ΑΠ. ΚΑΛΔΑΡΑΣ (1947)

ΔΕΝ ΜΕ ΣΤΕΦΑΝΩΝΕΣΑΙ

Β. ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ (1946)

ΚΑΠΗΛΕΙΟ - ΝΑΥΤΗΣ

Γ. ΜΗΤΣΑΚΗΣ (1947, 1948)

Ο ΚΑΪΪΗΣ

Γ. ΦΩΤΙΔΑΣ - ΑΠ. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ (1948)

Η ΠΕΝΤΑΜΟΡΦΗ

ΑΠ. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ (1948)

ΤΟ ΒΟΥΝΟ

ΕΥ. ΠΡΕΚΑΣ - Λ. ΝΤΑΡΑΛΑΣ (1953)

ΣΑΝ ΑΠΟΚΛΗΡΟΣ ΓΥΡΙΣΩ

Β. ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ (1951)

ΤΟ ΤΡΑΜ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ /
ΧΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ - Μ. ΣΟΥΓΙΟΥΛ
(1948)

Ο ΠΑΣΑΤΕΜΠΟΣ

Μ. ΧΙΩΤΗΣ - Δ. ΣΕΜΣΗΣ (1946)

ΗΡΘ' Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Π. ΤΟΥΝΤΑΣ - Κ. ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ (1940)

ΠΡΙΝ ΤΟ ΧΑΡΑΜΑ ΜΟΝΑΧΟΣ

Χ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ - Ι. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
(1947)

ΦΙΝΑΛΕ

ΣΤΟ ΤΟΥΝΕΖΙ ΣΤΗ ΜΠΑΡΜΠΑΡΙΑ

Β. ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ (1953)

ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΚΑΪΚΙ ΜΟΥ ΑΪ ΝΙΚΟΛΑ -

ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΩ

Β. ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ (1949)

*Μέρος της προκυμαίας της Σμύρνης πριν την καταστροφή.
Από έγχρωμη καρτ-ποστάλ των αρχών του 20ου αιώνα.*

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρά Ρεμπετολογικά

I.

Το ρεμπέτικο υπήρξε καθαρά αστικό φαινόμενο. Εμφανίστηκε και αναπτύχθηκε στα μεγάλα αστικά κέντρα της πρώην Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, στη Σμύρνη, κυρίως, και στην Κωνσταντινούπολη, δευτερευόντως, όπου αν η πλειόψηφία του πληθυσμού δεν ήταν ελληνική (Σμύρνη), η οικονομική ζωή ελεγχόταν από εκείνους. Μετά την καταστροφή, το ρεμπέτικο μεταφέρθηκε στα αστικά κέντρα της Ελλάδας, Πειραιά, Θεσσαλονίκη, Ερμούπολη. Μέχρι τον πόλεμο θα κυριαρχήσει το σμυρναϊκό τραγούδι. Οι περισσότεροι συνθέτες αυτής της γενιάς θα πεθάνουν σε άσχημες συνθήκες στην Κατοχή. Μεταπολεμικά το ρεμπέτικο θα εξελιχθεί σε λαϊκό. Από το '55 και μετά παύει να υπάρχει.

II.

Οι ρεμπέτες ήταν μια μικρή πολυεθνική κάστα. Στην κάστα αυτή έμπαιναν Έλληνες, Τουρκομερίτες, Αρβανίτες και Εβραίοι. Η κάστα εκφραζόταν στα ελληνικά. Ο ρεμπέτης ήταν άνθρωπος του περιθωρίου, όχι απαραίτητα του υποκόσμου, αν και οι δύο κόσμοι αλληλοδιαπλέκονταν, χωρίς όμως να ταυτίζονται. Ο ρεμπέτης είχε τους δικούς του κώδικες σκέψης, συμπεριφοράς, ένδυσης, οπλισμού και γλώσσας. Μετά την καταστροφή, οι ρεμπέτες αναμείχθηκαν με τους εδώ κουτσαβάκηδες και μάγκες, επηρεάστηκαν, επηρέασαν και αφομοιώθηκαν. Όσο προχωρούσε η αστική ανάπτυξη, τόσο πιέζονταν, ώσπου εξαφανίστηκαν.

III.

Το ρεμπέτικο ήταν η μουσική των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων. Τα θέματα των τραγουδιών είναι ερωτικά, χασικλήδικα, της ταβέρνας, της φυλακής, των πόλεων, της ξενιτιάς, του υποκόσμου κ.ά. σε μικρότερο ποσοστό. Το ποιητικό τους μέτρο είναι ο 15/σύλλαβος σε δύο ημιστίχια. Η στροφή είναι δύο 15/σύλλαβοι στίχοι σε ρίμα. Φαίνεται πως η μουσική επηρεάστηκε από τις παραδόσεις των λαών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, για να δεχθεί αργότερα και τις ντόπιες επιδράσεις της δημοτικής μουσικής και του βυζαντινού μέλους. Δυστυχώς, δεν υπάρχει κάποια έγκυρη εθνομουσικολογική μελέτη ώστε να μιλάμε με σιγουριά για αυτά τα πράγματα. Η ρεμπέτικη ορχήστρα αποτελούνταν μέχρι το 1922 από βιολί, ούτι και σαντούρι, για να αντικατασταθεί κατόπιν από το μπουζούκι, τον μπαγλαμά και την κιθάρα. Η συνολική παραγωγή ρεμπέτικων περιλαμβάνει κάτι παραπάνω από 10.000 τραγούδια.

«...έλα δω Ζαμπετάκι
(έτσι με φωνάζανε γιατί
τραγουδούσα πολύ το
τραγούδι Ζαμπέτα)»

Σωτηρία Μπέλου

«Ένα βράδυ -δεν ξέρω ποιος τους ειδοποίησε- ήρθαν ο θεατρικός συγγραφέας Κίμωνας Καπετανάκης μαζί με τον Τσιτσάνη· χωρίς, βέβαια να ξέρω εγώ ποιος είναι ο Καπετανάκης και ποιος είναι ο Τσιτσάνης. Όπως τραγουδούσα εγώ στη συντροφιά μου μ' ακούσανε αυτοί, χωρίς βέβαια να τους ξέρω εγώ. Μετά, στο δρόμο, με πλησιάσαν, αλλά εγώ φοβήθηκα: τι θέλετε να μου πείτε; Ήμουν πολύ τσαούσα. Στην οδό Θεμιστοκλέους μου λέει ο Καπετανάκης: έλα δω Ζαμπετάκι (έτσι με φωνάζανε γιατί τραγουδούσα πολύ το τραγούδι Ζαμπέτα), να σου συστήσω τον Τσιτσάνη.

Μόλις άκουσα 'γώ Τσιτσάνη...

Και φύγαμε παρέα και πήγαμε στο σπίτι του Καπετανάκη, στην οδό Σκαραμαγκά, μπήκαμε μέσα, είχε το μπουζούκι του ο Τσιτσάνης, μου λέει: ποια τραγούδια ξέρεις να μας πεις; Του είπα καναδυό-τρία τραγούδια κι από 'κεί και πέρα μου 'δωσε ραντεβού, πήγαμε στην Κολούμπια να μ' ακούσει ο Σέμψης»

ο άνθρωπος που
σχεδόν με το ζόρι
έβαλε το Μάρκο
Βαμβακάρη να
ηχογραφήσει

«Ο μάγικος
του βοτανικού»

Σπύρος Περιστέρης

(Σμύρνη, 1900–Αθήνα, 1966)

Η εμφάνισή του στη δισκογραφία αρχίζει το 1934 με μια σειρά ρεμπέτικα τραγούδια, όπως *Ο ιππότης*, *Η μποέμισσα*, *Οφ Αμάν*, *Τα Μπελεντέρια*, *Ο τεκετζής*, και το *Ο μάγικος του βοτανικού*. Ο Σπύρος Περιστέρης ήταν ο άνθρωπος που σχεδόν με το ζόρι έβαλε το Μάρκο Βαμβακάρη να ηχογραφήσει τη φωνή του όταν το 1933 πραγματοποιήθηκε η πρώτη εμπορική ηχογράφιση μουζουκίου στο βινύλιο.

καλλιτεχνικός
διευθυντής
της «COLUMBIA»
και της «HIS MASTER'S VOICE»

**Τα τραγούδια
που πέρασε στη
δισκογραφία είναι γύρω
στα 350**

Παναγιώτης Τούντας

(Σμύρνη, 1886 – Αθήνα, 1942)

Συνθέτης της Σμυρναϊκής Σχολής, ανήκει στην ομάδα των Μικρασιατών μουσικών που μετά την καταστροφή του 1922 διαμόρφωσαν το ρεμπέτικο τραγούδι στην Ελλάδα. Το 1931 αναλαμβάνει καλλιτεχνικός διευθυντής της «COLUMBIA» και της «HIS MASTER'S VOICE» και παραμένει στη θέση αυτή μέχρι το 1940. Τα τραγούδια που πέρασε στη δισκογραφία είναι γύρω στα 350. Λόγω του χαλαρού καθεστώτος πνευματικών δικαιωμάτων της εποχής και εκμεταλλεόμενος τη θέση του φαίνεται πως πολλά από τα τραγούδια που κυκλοφόρησε με το όνομά του δεν είναι απαραίτητα δικές του δημιουργίες.

κατατάσσεται
και μεταξύ των
ελαχίστων με
χαρακτήρα ακέραιο
και «απροσκύνητο»
Ήταν ο συνθέτης που
θαύμαζε περισσότερο
ο Τσιτσάνης

Βαγγέλης Παπάζογλου

(Σμύρνη, 1895/97 – Αθήνα 1943)

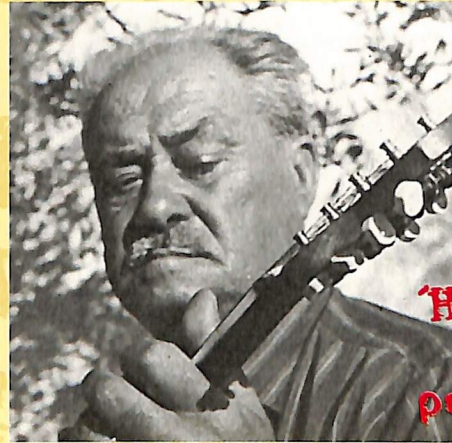
Διακεκριμένος λαϊκός μουσικός και τραγουδοποιός, από τους κορυφαίους προπολεμικούς ρεμπέτες. Εκτός των άλλων, κατατάσσεται και μεταξύ των ελαχίστων με χαρακτήρα ακέραιο και «απροσκύνητο». Ήρθε στην Ελλάδα με την Καταστροφή του 1922. Έφερε το ψευδώνυμο «Αγγούρης». Έγραψε: *Κάτω στα λεμονάδικα, Οι Λαχανάδες, Αργιές, Αν ήμουν άντρας, Πέντε χρόνια δικασμένος, Βάλε με στην αγκαλιά σου, Ο ξέμαγκας, Στρί' ρε κουτσαβάκι, Του δρόμου το παιδί, Μπαμπέσα* κα. Ήταν ο συνθέτης που θαύμαζε περισσότερο ο Τσιτσάνης. Πέθανε στην Κατοχή από στερήσεις και φυματίωση. Η σύζυγός του, επίσης γνωστή ερμηνεύτρια του ρεμπέτικου τραγουδιού, Αγγελική Παπάζογλου (Σμύρνη 1899-Αθήνα 1983) άφησε 750 σελίδες χειρόγραφες σημειώσεις με πολύτιμες πληροφορίες για τη μουσική ζωή της Σμύρνης πριν από την Καταστροφή.

λαϊκός
τραγουδοποιός,
τραγουδιστής,
«αριστοκράτες μάγκες»
κιθαρίστας,
μαέστρος· αλλά και

Κώστας Μπέζος

(Μπολάτι Κορινθίας, 1905 – Αθήνα, 1943)

Λαϊκός τραγουδοποιός, τραγουδιστής, κιθαρίστας, μαέστρος· αλλά και σκιτσογράφος και αρθρογράφος του Μεσοπολέμου· ένας από τους γνησιότερους «αριστοκράτες μάγκες». Ο Μπέζος έγραψε τους στίχους και τη μουσική του γνωστού τραγουδιού *Εν τάξει* καθώς και άλλα δημοφιλή τραγούδια με επικεφαλής τη θρυλική Παξιμαδοκλέφτρα, που κατακεραύνωσε σε δημοσίευσμά της η Σοφία Σπανούδη («Μουσική Ζωή» -1.10.1931) θεωρώντας την ως: «υπόδειγμα ταπεινού, χυδαίου και γαιώδους κομματιού, που χαμοσέρνει την τέχνην των ήχων στα βρωμερότερα επίπεδα της σαρκικής μουσικής ρυπαρογραφίας». Από τις επιτυχίες του αναφέρουμε: *Στην Υπόγα, Αδυνάτισα ο καημένος, Τούτο το καλοκαιράκι, Ντερτιλίδικο, Γλυκειά Σταμπούλ, Κάηκε κι ένα σχολείο, Η Φυλακή είναι Σχολείο* κ.ά. Πέθανε την Κατοχή από στερήσεις.

**Ήταν ο πρώτος που
γραμμofώνησε
ρεμπέτικο τραγούδι**

Μάρκος Βαμβακάρης

(Σύρος, 1905 – 1972)

Από τις σημαντικότερες μορφές της ελληνικής λαϊκής μουσικής. Ήταν ο πρώτος που γραμμofώνησε ρεμπέτικο τραγούδι. Εμφανίστηκε μαζί με τη Σωτηρία Μπέλλου στη σκηνή του Θεάτρου Τέχνης στην ιστορική διάλεξη που έδωσε ο Μάνος Χατζιδάκις. Η περίοδος πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ήταν και η πιο παραγωγική. Μεταπολεμικά θεωρήθηκε ξεπερασμένος έως ότου ο Β. Τσιτσάνης τη δεκαετία του '60 ξανακυκλοφόρησε τα τραγούδια του αποκαθιστώντας την συμβολή του στην εξέλιξη της ελληνικής λαϊκής μουσικής.

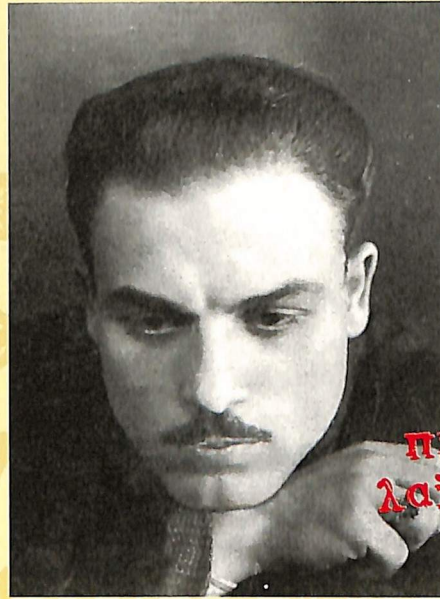
Στη φωτογραφία ο Μάρκος Βαμβακάρης, γύρω στα 1969.

λαϊκός
τραγουδοποιός,
τραγουδοποιός,
ανήκει
στην κατηγορία των
«απροσκύνητων»
κιθαρίστας,
μαέστρος· αλλά

Γιοβάν Τσαούς

(πραγματικό όνομα Γιάννης Είτσιρίδης, 1893 – 1942)

Ποντιακής καταγωγής, υπηρέτησε στον τουρκικό στρατό ως «τσαούς» (çavus = λοχίας) από το οποίο και έμεινε το προσωνύμιο. Στην Τουρκία ήταν γνωστός μουσικός και λέγεται ότι έπαιξε ακόμα και στη αυλή του σουλτάνου Αμπντούλ Χαμίτ Β'. Οι μόνες ηχογραφήσεις που έκανε έγιναν την περίοδο 1935 – 1937. Ανήκει στην κατηγορία των «απροσκύνητων», γιατί αρνήθηκε να υποβάλει τα τραγούδια στη λογοκρισία του Μεταξά. Όπως και άλλοι ρεμπέτες πέθανε υπό τραγικές συνθήκες την περίοδο της κατοχής.

**Σμυρνιός
πιανίστας της
λαϊκής μουσικής**

Γιώργος Ροβερτάκης

(Σμύρνη 1911 - Αθήνα 1978)

Σμυρνιός pianίστας της λαϊκής μουσικής. Έγραψε αρκετά ρεμπέτικα: *Βάλτε μου δυο καναβουριές, Παίζουν τα μπαγλαμαδάκια, Ειν' ευτυχής ο άνθρωπος* και *Η Βαρβάρα* (ο ίδιος υπεστήριζε ότι τα 2 αυτά τραγούδια είναι δικά του και ότι του τα οικειοποιήθηκε ο Τούντας), *Καημό με στην καρδούλα μου* και *Τί σου λέει η μάνα σου για μένα* (υποστήριζε ότι του τα οικειοποιήθηκε ο Σκαρβέλης), *Αν αφήναν σημάδια τα φιλιά, Μάνα μου γιατί να με γεννήσεις, Ο κλεφτοτσαντάς, Το πιτσιρικάκι, Μάγκες μπουκάραν στον τεκέ.*

έγραψε τραγούδια
που γνώρισαν
τεράστια επιτυχία

Δημήτρης Γκόγκος ή Μπαγιαντέρας

(Αθήνα, 1903 – 1985)

Λαϊκός συνθέτης και ερμηνευτής. Το παρατσούκλι «Μπαγιαντέρας», προέρχεται από το γεγονός ότι του άρεσε η οπερέτα του Έρικ Κάλμαν *Μπαγιαντέρα*. Ο Μπαγιαντέρας, έγραψε τραγούδια που γνώρισαν πολύ μεγάλη επιτυχία, όπως τα *Ζούσα μοναχός χωρίς αγάπη*, *Χατζηκυριάκειο*, *Σα μαγεμένο το μυαλό μου*, *Ξεκινάει μια Ψαροπούλα* και άλλα. Τυφλώθηκε το 1941 λόγω αβιταμίνωσης και μάλιστα πάνω στο πάλκο. Ο ίδιος περιγράφει ως εξής τη στιγμή της τύφλωσης: «*Δούλευα στον «Δασκαλάκη», στο Μαρούσι. Τότε το μεροκάματο ήταν πολύ μικρό και δεν έπρεπε να χάνουμε ούτε μια μέρα. Τα μάτια μου πονούσαν συνεχώς. Ήξερα ότι είχα γλαύκωμα. Έτσι, μία μέρα, εκεί που έπαιζα ένα από τα γνωστά μου τραγούδια, αισθάνθηκα ότι χανόταν το κάθε τι από μπροστά μου. Δεν μπορούσα να κάνω πια τίποτα. Το μοιραίο είχε έλθει. Από κει κι' έπειτα άρχισε η περιφρόνηση από πολλούς. Δεν μπορούσαν να βασιστούν πια σε μένα. Έκανα το παν τότε για να τους αποδείξω το τι αξίζω. Δημιούργησα τις μεγαλύτερές μου επιτυχίες εκείνη την εποχή που τραγουδήθηκαν και τραγουδιούνται ακόμη. Αρχισαν τότε αυτοί που με περιφρόνησαν να με φροντίζουν κάπως και να με πλησιάζουν, ποντάροντας, όπως καταλάβαινα στα τραγούδια μου. Δεν έπαψα ποτέ να παίζω μπουζούκι και κιθάρα, παρ' όλο ότι είχα χάσει το φως μου. Αλλά ήρθε μετά η Κατοχή».*

Στην φωτογραφία απεικονίζεται το 1956 όταν ζητιάνευε τυφλός με τη βοήθεια μιας από τις κόρες του.

Μιχάλης Γενίτσαρης ή Γεννήτσαρης

(Πειραιάς, 1917 – 2005)

Είχα μια γκόμενα τότε, τη Σοφία. Μου την είχε κάνει κοπάνα, και ένα βράδυ εγώ και ένας άλλος φαντάρος, αλιποτάχτης κι αυτός, Γιάννης Βασάλος από τα Καμίνια του Πειραιά, μαζί την είχαμε κάνει κοπάνα. Είχε κι αυτός μια γκόμενα, τη Νίτσα, στα Βούρλα, που ήθελε και αυτός να της κάνει ζημιά, γιατί τα 'χε μπλέξει μ' έναν αρχιφύλακα του Τμήματος Ηθών. Η δικιά μου τ'α 'χε μπλέξει μ' έναν κελευτή. Αλιποτάχτες είμαστε, αρματωνόμαστε και πάμε πρώτα στη δικιά μου. Είναι περιπέτεια μεγάλη. Ανεβαίνω στο μπουρντέλο, μόλις με είδε αυτή, κέρωσε. Φαντάρος εγώ, μπουκάρω άφοβα μέσα. Πώς τη μαλαγριάζω και τη φέρνω βόλτα αστραπιαίως μπρος σε κάτι αστυνομικούς και κάτι κελευτές και ναύτες. Της δίνω μια μαχαιριά στο αριστερό μάγουλο, και το μαχαίρι βγήκε από το άλλο μέρος -με τέτοια λύσσα που παραλίγο να της κόψω το κεφάλι. Πηδάω τη σκάλα, μπηίζει τις φωνές αυτή. Το αίμα ποτάμι. Τρέχει η αστυνομία, οι ναύτες, να με πιάσουνε"... "Και μια μέρα αποφασίζω να πάω στο μπουρντέλο που είχανε πάει τη Σοφία εκεί για ανάρρωση, γιατί δεν είχε κανένα να την κοιτάξει. Ένα πρωί αποφασίζω και πάω. Μπαίνω στο μπουρντέλο σαν κύριος μέσα. Πάω γραμμή στις Σοφίας το δωμάτιο. Τη βλέπω φασκιωμένη και της δίνανε γάλα με ένα χωνάκι. Μόλις με είδε, μπηίζει τα κλάματα. Της λέω: "Δεν έφταιγα, ρε Σοφία, ήμουνα μεθυσμένος, Άλλοι με παρακίνησαν". Από 'δω την έχω, από 'κει την έχω, τη συνεφέρω και της λέω: -Πάνε τώρα, πέρασαν όλα. Από δω και πέρα θά 'μαστε μαζί όπως πρώτα".

Στη φωτογραφία ο Γενίτσαρης το 1973.

ένας από τους
αξιολογότερους
μουσικοσυνθέτες
και στιχουργούς του
ρεμπέτικου

Απόστολος Καλδάρas
(Τρίκαλα, 1922 – Αθήνα, 1990)

Μουσικοσυνθέτης και στιχουργός του ρεμπέτικου τραγουδιού. Ασχολήθηκε αρχικά ερασιτεχνικά και κατά την Κατοχή επαγγελματικά με το μπουζούκι. Ξεκίνησε τις ηχογραφήσεις το 1946. Η μεγαλύτερη επιτυχία του υπήρξε το *Νύχτωσε χωρίς Φεγγάρι*.

πρωτοστάτησε
στη μετεξέλιξη
του ρεμπέτικου
τραγουδιού σε λαϊκό

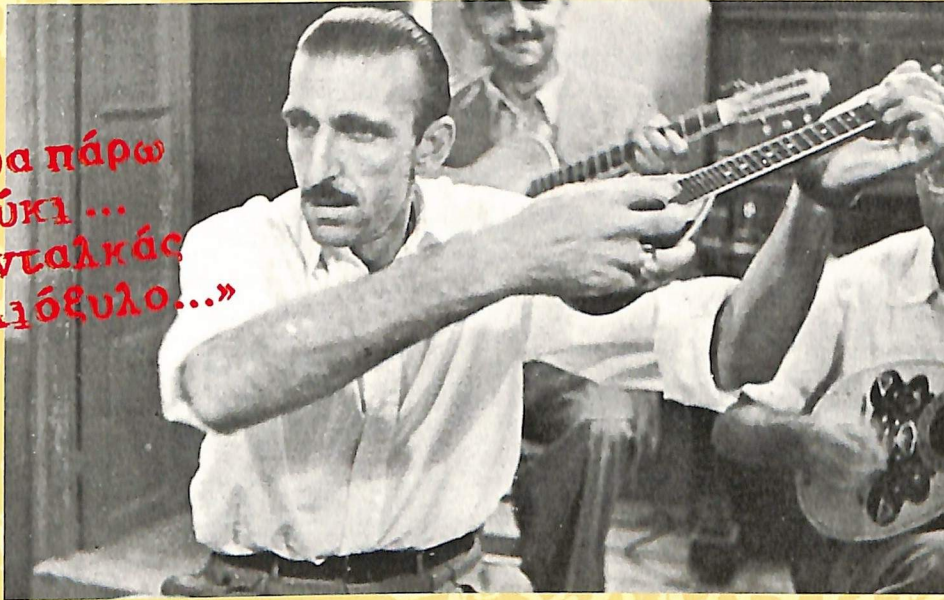
Γιώργος Μητσάκης

(Κων/πολη, 1921 – Αθήνα, 1993)

Συνθέτης και στιχουργός πολυάριθμων ρεμπέτικων και λαϊκών τραγουδιών, γνωστός και με το προσωνύμιο «ο δάσκαλος». Ο Μητσάκης ανήκε στην ομάδα των δημιουργών, που πρωτοστάτησαν στη μετεξέλιξη του ρεμπέτικου τραγουδιού σε λαϊκό. Το 1935, η οικογένειά του μετακομίζει στην Καβάλα, για να εγκατασταθεί τελικώς σ' ένα χωριό κοντά στο Βόλο. Ο ίδιος το σκάει για τη Θεσσαλονίκη. Γνωρίζει τον Τσιτσάνη και τον Χατζηχρήστο, που τον μπει στα μυστικά του μπουζουκιού. Το 1939 φεύγει για τον Πειραιά. Γνωστά τραγούδια του: *Το κομπολογάκι, Το καπηλειό, Ο ναύτης, Όπου Γιώργος και μάλαμα, Νύχτα με δίχως όνειρα* κ.ά.

Στη φωτογραφία η Χρυσάφη και ο Μητσάκης, όταν τραγουδούσανε μαζί στο μαγαζί Φαληρικό (1960).

«... είπα θα πάρω
μπουζούκι ...
Άσκημος νταλκάς
αυτό το παλιό ξυλο...»

Ο Παπαϊωάννου σε χαρακτηριστική πόζα.

Ο Τσιτσάνης και ο Παπαϊωάννου το 1951 ενώ τρώνε ξημερώματα τη μαρμίτα τους.
Το δίδυμο Τσιτσάνη-Παπαϊωάννου έμεινε θρυλικό στον χώρο της λαϊκής μουσικής.
Ο Παπαϊωάννου θα γίνει αργότερα κουμπάρος του Τσιτσάνη. Λεπτομέρεια: και οι δύο είχαν
γεννηθεί την ίδια ημερομηνία, 18 Ιανουαρίου, ο ένας το 1914 και ο άλλος το 1915.

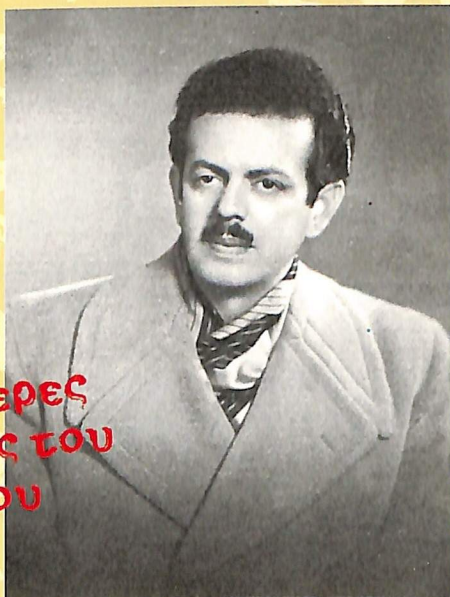
Γιάννης Παπαϊωάννου

(Κίος, Μ. Ασία, 1914 – Αθήνα, 1972)

Από τους σημαντικότερους συνθέτες και μουσικούς του ρεμπέτικου. Όταν ήρθε το '22 στην Ελλάδα εργάστηκε σε πάρα πολλές δουλειές, μέχρι που ανακάλυψε το μπουζούκι. «Ακούστε λοιπόν, πώς πήρα το μπουζούκι και πώς έγινα Παπαϊωάννου: Ένα μεσημέρι καθόμουνα στην ταβέρνα αυτή και έτρωγα. Ήμουνα με τα ρούχα της δουλειάς. Ακουσα ένα δίσκο που είχε βγάλει στην Αμερική ο Χαλκιάς. Ήταν ένας μεγάλος δίσκος αμερικάνικος και από τη μια είχε ένα σόλο Μινόρε και από την άλλη ένα σόλο ζεϊμπέκικο. Μόλις το άκουσα τρελάθηκα. Σηκώθηκα να διαβάσω το δίσκο και είδα το όνομα του Χαλκιά. Έγραφε Γιάννης Χαλκιάς. Ήταν το «Μινόρε του Τεκέ»

[ΣΣ: Πρόκειται για το γνωστό *Μινόρε της Αυγής*, το οποίο αργότερα το πήρε ο Περιστερής, προσάρμοσε στίχους του Μ. Μάτσα και το φωνογράφησε ως δικό του]. *Τρέλα! (...) Αμέσως άλλαξα γνώμη και είπα θα πάρω μπουζούκι. Φούντωσε το μυαλό μου, δεν το χόρταινα να το ακούω... Άσχημος νταλκάς αυτό το παλιόξυλο!...Γρήγορα έγινα άπιαστος! Είχα γράψει τη "Φαληριώτισσα", το πρώτο τραγούδι, για πολλά χρόνια την τραγουδάγαμε με τους φίλους στους δρόμους. Χιλιάδες κόσμος είχε ακούσει που κάναμε καντάδα τη "Φαληριώτισσα" στα σοκάκια. Ήταν η πιο μεγάλη καντάδα εκείνης της εποχής στις Τζιτζιφιές και στο Φάληρο. Όπου άκουγες τσούρμιο από νέους τραγουδάγαμε τη "Φαληριώτισσα"!». Από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του είναι: *Πριν το χάραμα, Βαδίζω και παραμιλώ, Πέθανε ο Περικλής, Μαγκιόρισσα, Πέντε έλληνες στον Αδη, Σ' αγαπώ και μη σε νοιάζει, Η νοσοκόμα, Τις γυναίκες τις δουλεύω, Ανοιξε, άνοιξε γιατί δεν αντέχω κ.ά.**

από τις
σημαντικότερες
φυσιολογίες του
ρεμπέτικου

Βασίλης Τσιτσάνης

(Τρίκαλα, 1915 – Λονδίνο, 1984)

Ο σημαντικότερος μεταπολεμικός λαϊκός μουσικοσυνθέτης, στιχουργός και δεξιότηχνης του μπουζουκιού. Γεννήθηκε στα Τρίκαλα από γονείς Ηπειρώτες, εξού και το προσωνύμιο «Βλάχος». Τα πρώτα του τραγούδια τα γράφει σε ηλικία 15 χρονών. Στα τέλη του 1936 έρχεται στην Αθήνα για να σπουδάσει νομικά. Για να συμπληρώσει τα έσοδά του δουλεύει παράλληλα σε ταβέρνες. Τα χρόνια της κατοχής τα περνά στη Θεσσαλονίκη, όπου δουλεύει σε διάφορα μαγαζιά. Αυτά τα χρόνια γράφει πολλά από τα τραγούδια που ηχογραφεί μετά τον πόλεμο όταν άνοιξαν ξανά τα εργοστάσια δίσκων. *Αχάριστη, Μπαξέ τσιφλίκι, Τα περίξ, Νύχτες μαγικές, Ζητιάνος της αγάπης, Ντερμπεντέρισσα* και βέβαια τη *Συννεφιασμένη Κυριακή*. Το 1946 εγκαθίσταται ξανά στην Αθήνα και αρχίζει πάλι να ηχογραφεί. Η δεκαετία 1945 - 1955 είναι ίσως η κορυφαία της καριέρας του. Φέρνει στο προσκήνιο νέες φωνές που υπηρετούν τα τραγούδια του και δένονται μαζί του: τη Μαρίκα Νίνου, τη Σωτηρία Μπέλλου, τον Πρόδρομο Τσαουσάκη. *Είμαστε αλάνια, Πήρα τη στράτα κι έρχομαι, Χωρίσαμε ένα δειλινό, Τρελός τσιγγάνος, Πέφτουν της βροχής οι στάλες, Όμορφη Θεσσαλονίκη, Αντιλαλούνε τα βουνά, Κάνε λιγάκι υπομονή, Φάμπρικες, Πέφτεις σε λάθη, Καβουράκια, Κάθε βράδυ λυπημένη, Ήμερώνει και βραδιάζει, Έλα όπως είσαι*, είναι μερικά μόνο από τα τραγούδια του γι' αυτή την περίοδο. Το 1980 με πρωτοβουλία της UNESCO ηχογραφείται ένας διπλός δίσκος με τίτλο *Χάραμα* - έτσι λεγόταν το μαγαζί στο οποίο ο Τσιτσάνης εμφανιζόταν τα τελευταία 14 χρόνια της ζωής του. Σ' αυτό το δίσκο παίζει μια σειρά από κλασικά του τραγούδια αλλά και πολλά αυτοσχεδιαστικά κομμάτια στο μπουζούκι. Ο δίσκος αυτός με την έκδοσή του στην Γαλλία (1985) παίρνει το βραβείο της Μουσικής Ακαδημίας Charles Gross. Το 1984, ακριβώς την ημέρα των γενεθλίων του (18 Ιανουαρίου), πεθαίνει στο νοσοκομείο Brompton του Λονδίνου ύστερα από επιπλοκές μιας εγχείρησης στους πνεύμονες. Μέχρι και 24 μέρες πριν εμφανιζόταν κανονικά σε κέντρο και δούλευε καινούργια τραγούδια.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βιβλία

ΓΕΝΙΤΣΑΡΗΣ, ΜΙΧΑΛΗΣ: *Μάγκας από μικράκι. Αυτοβιογραφία*, χ.τ., 1992, Δωδώνη.

ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛΙΑΣ: *Ρεμπέτικα Τραγούδια*, Αθήνα, 19919, Κέδρος.

Του ίδιου: *Ρεμπετολογία*, Αθήνα, 1990, Κέδρος.

Άρθρα

ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ, ANNA: *Φέρτε πίσω... τα τραγούδι μου*,
άρθρο στην εφημ. *Το Βήμα*, Αρ. Φύλλου 12475, Σελ. Ζ6, 05/04/1998.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΑΡΗΣ: *Παναγιώτης Τούντας, Ο πρωτοπόρος της ελληνικής δισκογραφίας*,
άρθρο στην εφημ. *Ο Ριζοσπάστης*, Ένθετη Έκδοση "7 Μέρες Μαζί", σελ. 3, 01/06/2003.

ΣΟΥΛΗ, ΡΟΥΜΠΙΝΗ: *Τραγούδησε τα βάσανα και τις ελπίδες του λαού*,
άρθρο στην εφημ. *Ο Ριζοσπάστης*, Ένθετη Έκδοση "7 Μέρες Μαζί", σελ. 5, 09/11/2003.

Ιστότοποι – Ιστοσελίδες

Ελληνική Musipedia, <http://wiki.musicportal.gr/>, 10-12/04/2008

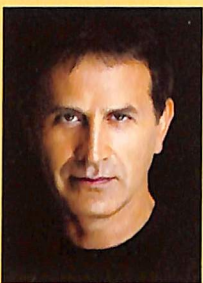
Ελληνική Wikipedia, <http://el.wikipedia.org/>, 10-12/04/2008.

Στίχοι, <http://stixoi.info/>, 10-12/04/2008.

<http://www.angelfire.com/music2/rebetiko/index.html>, 10-12/04/2008.

Rebetiko.gr, www.rebetiko.gr, 10-12/04/2008.

www.tsitsanis.gr, 10-12/04/2008.

© ΝΤ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ

Γεννήθηκε στον Πειραιά. Προέρχεται από μουσική οικογένεια. Οι πρώτες του μνήμες είναι στενά δεμένες με τις βασικές μορφές της ελληνικής μουσικής, το δημοτικό, το σμυρνέικο, το ρεμπέτικο και το λαϊκό τραγούδι.

Ξεκίνησε το 1965, παίζοντας κιθάρα και τραγουδώντας, σε ηλικία 15 χρονών, ενώ τρία χρόνια αργότερα ηχογράφησε τον πρώτο του δίσκο.

Το όνομά του συνδέθηκε με σπουδαία τραγούδια και σημαντικές συνεργασίες. Στην αρχή της μουσικής του διαδρομής συνεργάστηκε με τον Σταύρο Κουγιουμτζή, τον Μάνο Λοΐζο, τον Απόστολο Καλδάρα, τον Λευτέρη Παπαδόπουλο, τον Μάνο Ελευθερίου. Το 1973 με τον Μίκη Θεοδωράκη και αργότερα με τον Γιάννη Μαρκόπουλο, τον Γιάννη Σπανό, τους λαϊκούς συνθέτες Χρήστο Νικολόπουλο και Άκη Πάνου, τον Σταύρο Ξαρχάκο, τον Θάνο Μικρούτσικο, την Ελένη Καραϊνδρου.

Η φωνή του Γιώργου Νταλάρα, η μουσική δεξιοτεχνία του, η μελέτη του και οι συνεχείς του αναζητήσεις τον κατατάσσουν στη πρώτη γραμμή των καινοτόμων διεργασιών της ελληνικής μουσικής. Για περισσότερο από τρεις δεκαετίες συνεισφέρει στη δημιουργία βασικών κριτηρίων αναφοράς στον ελληνικό μουσικό χώρο. Στηρίζει και δίνει βήμα σε νέους μουσικούς, τραγουδιστές, συνθέτες και τραγουδοποιούς. Με την επιμονή, το ενδιαφέρον και την από ψυχής ερμηνεία του, ο Γιώργος Νταλάρας κατάφερε να μεταφέρει το λαϊκό τραγούδι απ' τους κλειστούς συμβατικούς χώρους δασκείας στα θέατρα και στα μεγάλα στάδια. Το 1983, 160.000 θεατές παρακολούθησαν τις δύο συναυλίες του στο Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας.

Από το 1981 ο Γιώργος Νταλάρας ταξιδεύει σ' όλο τον κόσμο, έχοντας δώσει πάνω από 700 συναυλίες στους μεγαλύτερους συναυλιακούς χώρους, στις περιοδείες του στην Ευρώπη,

την Αμερική, τον Καναδά, την Αυστραλία, τη Λατινική Αμερική. Παράλληλα, από την αρχή της πορείας του, έχει συμμετάσχει σε σημαντικά πολιτικά και πολιτιστικά φεστιβάλ, στην Ελλάδα και σε πολλά μέρη του κόσμου. Σταθμό αποτέλεσε η συμμετοχή του στη μεγάλη συναυλία της Διεθνούς Αμνηστίας το 1988, στο Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας, όπου τραγούδησε με τους Sting, Bruce Springsteen, Peter Gabriel, Tracy Chapman και Youssou'n'Dour. Έχει ακόμα συνεργαστεί, σε συναυλίες και ηχογραφήσεις, με τον Sting, τον Paco de Lucia, τον Al di Meola, τον Ian Anderson, τον Goran Bregovic, την Emma Shapplin και την Dulce Pontes.

Το 1994 ο Γερουσιαστής Edward Kennedy του απένειμε το Διεθνές Βραβείο «John Kennedy» για την ανθρωπιστική του προσφορά.

Το 1994 ξεκινάει η συνεργασία του με το Μέγαρο Μουσικής, με την παράσταση *...και με φως και με θάνατον ακαταπαύτως*, υπό την σκηνοθετική καθοδήγηση του Κώστα Γαβρά. Συνεχίζεται το 1997 με τη συναυλία *Ύμνοι αγέλων σε ρυθμούς ανθρώπων* του Σταύρου Κουγιουμτζή και το 2001 με το αφιέρωμα στο Βασίλη Τσιτσάνη *Ό,τι κι αν πω δεν σε ξεχνώ*.

Το 1995, με την περίφημη Metropole Orchestra της Ολλανδίας στο Ηρώδειο, αρχίζει η συνεργασία του με τις μεγάλες ορχήστρες. Το 1999 συνεργάζεται με την Israel Philharmonic Orchestra στο Mann Auditorium του Τελ Αβίβ.

Το 1999 με την Ossipon Russian Orchestra στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στο Αρχαίο Ωδείο Πάτρας, στην Κύπρο και στο Queen Elizabeth Hall του Λονδίνου. Το 1999 με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Μόντρεαλ, υπό την διεύθυνση του Charles Dutoit στη φημισμένη εκκλησία Notre Dame Basilica και στο Royal Festival Hall του Λονδίνου.

Το 2000 με την BBC Concert Orchestra στο Ηρώδειο. Το 2000 με την Προεδρική Συμφωνική Ορχήστρα του Κρεμλίνου, στην Κύπρο και στο Κρεμλίνο. Το 2001 με την Ossipon Russian Orchestra, υπό

τη διεύθυνση του Νικολαΐ Καλίνιν στους Δελφούς στο πρόγραμμα εκδηλώσεων της Πρώτης Παγκόσμιας Ημέρας Προσφύγων και της συμπλήρωσης των 50 χρόνων από την ίδρυση της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Το 2001 με την Φιλαρμονική Ορχήστρα της Φιλαδέλφεια, στη Saratoga των ΗΠΑ.

Το 2001 με την Συμφωνική Ορχήστρα του Gdansk της Πολωνίας στην περίφημη Aite Oper της Φρανκφούρτης. Το 2001 με την ΚΑΜΕΡΑΤΑ-Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, υπό την διεύθυνση του Αλέξανδρου Μυράτ, στις δύο μοναδικές συναυλίες που αποτέλεσαν τις κορυφαίες εκδηλώσεις της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Το 2002 και 2003 με την Κρατική Ορχήστρα Κύπρου στο Λονδίνο, στην Κοπεγχάγη, στην Κύπρο και στο Παρίσι. Το 2003 στην Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης σε συνεργασία με το American Ballet Theatre.

Το 2004 με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, υπό τη διεύθυνση του Λουκά Καρυτινού. Το 2005 με την Ορχήστρα Σύγχρονης Μουσικής της ΕΡΤ, υπό τη διεύθυνση του Ανδρέα Πυλαρινού. Έχει επίσης συνεργαστεί με την ΚΑΜΕΡΑΤΑ-Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, με την Κρατική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος και με την Δημοτική Συμφωνική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Μέχρι σήμερα έχει ηχογραφήσει πάνω από 75 προσωπικούς δίσκους (που έχουν ξεπεράσει τα 12.000.000 αντίτυπα σε όλο τον κόσμο), ενώ συμμετείχε στην ηχογράφηση περισσότερων από 55 ως ερμηνευτής, μουσικός και παραγωγός, εκφράζοντας έτσι ένα μεγάλο μέρος των πολύπλευρων μουσικών του αναζητήσεων.

Το 2006 του απονέμεται ο τίτλος του Πρεσβευτή Καλής Θέλησης της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, ενός από τους επτά Πρεσβευτές Καλής Θέλησης του Οργανισμού παγκοσμίως.

**ΣΤΑΘΜΟΙ ΣΤΗ
ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ
ΕΙΝΑΙ:**

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ (1969)
ΝΑ' ΤΑΝΕ ΤΟ '21 (1970)
Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΚΑΛΔΑΡΑ (1971)
Ο ΜΕΤΟΙΚΟΣ (1971)
ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ (1972)
ΗΛΙΟΣΚΟΠΙΟ (1973)
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (1973)
18 ΛΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ ΤΗΣ ΠΙΚΡΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΑΣ (1974)
ΜΙΚΡΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ (1974)
ΣΤΑ ΨΗΛΑ ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΙΑ (1975)
50 ΧΡΟΝΙΑ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (1975)
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΑΣ (1976)
ΟΙ ΜΑΗΔΕΣ ΟΙ ΗΛΙΟΙ ΜΟΥ (1978)
ΣΕΡΓΙΑΝΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ (1979)
ΤΑ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ (1980)
ΡΑΝΤΑΡ (1981)
ΘΕΛΩ ΝΑ ΤΑ ΠΩ (1982)
Ο ΗΛΙΟΣ Ο ΗΛΙΑΤΟΡΑΣ (1982)
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΟΥ (Ζωντανή ηχογράφιση
από τον ΟΡΦΕΑ) (1983)
Ο ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ (1983)
ΤΡΕΛΛΟΙ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΙ (1986)
ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ (1987)

ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ (1968)
ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΕΣ (1970)
ΝΑ 'ΧΑΜΕ ΤΙ ΝΑ' ΧΑΜΕ (1972)
ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΠΕΦΤΟΥΝΕ
ΜΑ Η ΑΓΑΠΗ ΜΕΝΕΙ (1981)
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ
ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ (1983)
ΟΛΗ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΣ' ΣΤΗΝ
ΑΓΑΠΗ ΒΑΛΕ (1984)
ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ (1984)
Η ΑΜΑΡΤΩΛΗ ΜΑΡΙΑ (1984)
ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ Αφιέρωμα (1985)
ΡΕΠΟΡΤΑΖ (1985)

LATIN (1987)
ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΝΤΑΛΑΡΑ (1987)
ΣΥΝΑΥΛΙΑ (Ζωντανή ηχογράφιση
στο ΠΑΛΛΑΣ) (1988)
ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ (1988)
MISA CRIOLLA (1989)
ΜΗ ΜΙΛΑΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΕΛΛΑΣ (1989)
ΖΩΝΤΑΝΗ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΣΤΟ ΑΤΤΙΚΟΝ (1991)
ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΡΟΒΑ (1991)
ΕΣ ΓΗΝ ΕΝΑΛΙΑΝ ΚΥΠΡΟΝ (1991)
ΤΑ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ (1991)
ΣΥΓΓΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ (1992)
ΒΑΜΜΕΝΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΜΑΛΛΙΑ (1993)
ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΚΙ ΕΓΩ ΦΤΑΙΩ (1993)
ΤΩΝ ΑΘΑΝΑΤΩΝ (1994)
ΚΑΛΩΣ ΤΟΥΣ (1994)
100 ΧΡΟΝΙΑ ΣΙΝΕΜΑ
(Metropole Orchestra) (1995)
ΖΩΝΤΑΝΗ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ ΣΤΗΝ
ΙΕΡΑ ΟΔΟ (1997)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΜΕ ΔΥΟ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΠΑΝΙΝΑ (1997)
ΥΜΝΟΙ ΑΓΓΕΛΩΝ ΣΕ ΡΥΘΜΟΥΣ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ (1998)
ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ - LIVE AND
UNPLUGGED (1998)

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ (1986)
Ο ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΟΣ (1986)
Η ΛΑΙΚΗ ΑΓΟΡΑ (1987)
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (1987)
ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΪΝΔΡΟΥ
(Ζωντανή ηχογράφιση στο Ηρώδειο) (1988)
Τ' ΑΗΔΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ (1990)
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ BLUES (1991)
ΓΡΑΜΜΕΣ ΤΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ (1991)
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΝΕΙ ΚΡΥΟ (1995)
ΜΙΚΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ (1996)
Ο ΜΑΓΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ (1997)
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ (1997)
ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ (1998)
Η ΤΡΙΤΗ ΠΟΡΤΑ (2000)

**ΖΩΝΤΑΝΗ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ ΣΤΗΝ
ΙΕΡΑ ΟΔΟ II (1998)**

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ ΚΑΙ Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ (1999)
Η ΑΣΦΑΛΤΟΣ ΠΟΥ ΤΡΕΧΕΙ (2001)
ΑΠΟ ΚΑΡΔΙΑΣ (Ζωντανή ηχογράφιση
από το ΖΥΓΟ) (2002)
ΜΑΖΙ (Ζωντανή ηχογράφιση στο Μέγαρο
Μουσικής) (2003)
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΜΑΡΚΟ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗ
(2003)
Ο,ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΠΩ ΔΕΝ ΣΕ ΞΕΧΝΩ
Αφιέρωμα στο Βασίλη Τσιτσάνη (Ζωντανή
ηχογράφιση στο Μέγαρο Μουσικής) (2004)
ΣΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΣΟΥ ΓΡΑΦΩ (2004)
ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ «30ος-40ος ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΣ»
(Ζωντανή Ηχογράφιση στο Ωδείο Ηρώδου
Αττικού) (2005)
ΕΡΗΜΑ ΧΩΡΙΑ (2006)
ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ «ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ»-
«ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ» (Ζωντανή Ηχογράφιση στο
Μέγαρο Μουσικής Αθηνών) (2006)
ΜΕ ΤΟ 'ΝΑ ΠΟΔΙ ΣΤ' ΑΣΤΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ
ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ (2007)
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΕ ΟΥΣΙΕΣ...
(Ζωντανή Ηχογράφιση στο Ωδείο Ηρώδου
Αττικού) (2008)
ΜΕ ΤΟ 'ΝΑ ΠΟΔΙ ΣΤ' ΑΣΤΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ
ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ Ειδική Συλλεκτική Έκδοση
(2008)

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ (2002)
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ (2002)
Ο,ΤΙ ΕΧΩ ΣΤΟ ΧΑΡΙΖΩ (2003)
ΕΣΤΟΥΔΙΑΝΤΙΝΑ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ -
SMYRNE (2004)
ΑΝΕΜΟΠΤΕΡΟ (2004)
ΕΣΤΟΥΔΙΑΝΤΙΝΑ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ II -
ΔΑΚΡΥ ΣΤΟ ΓΥΑΛΙ (2006)
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ -
ΣΠΑΕΙ ΤΟ ΡΟΔΙ (2006)
ΑΛΚΗΣ ΑΛΚΑΙΟΣ - ΟΙ ΤΡΟΒΑΔΟΥΡΟΙ
ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ (2007)
«Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ» (Από την ομώνυμη
τηλεοπτική σειρά) (2008)
ΜΑΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ - ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΙ
ΜΕΝΕΙ (2008)

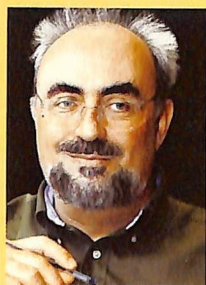
ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΑΚΗΣ

Γεννήθηκε το 1957 και σπούδασε θέατρο στην Αθήνα. Με την ιδιότητα του ηθοποιού συμμετείχε σε 40 παραστάσεις κλασικού και σύγχρονου ρεπερτορίου. Με την ιδιότητα του σκηνοθέτη έχει υπογράψει 35 παραστάσεις σε κρατικά και ιδιωτικά θέατρα της Ελλάδας. Με την ιδιότητα του καλλιτεχνικού διευθυντή διηύθυνε το θέατρο: Θέατρο Καισαριανής (1980-1988), ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Σερρών (1993-94), Θέατρο Πολιτεία (1994).

Έχει παρουσιάσει δουλειά του στην ελληνική επικράτεια, τέσσερις φορές στο αρχαίο θέατρο Επιδαύρου, και στο εξωτερικό, στις χώρες: Ισπανία, Πορτογαλία, Γερμανία, Αγγλία, Πολωνία, Κύπρο, Αλβανία, Κούβα, Ν. Αφρική, Χονγκ Κονγκ. Έχει γράψει τα έργα: *Ο μάγος και η πρόβα* (Μέγαρο Μουσικής, 1996), *Το τραγούδι του αιώνα* (θέατρο Λυκαβηττού, 1997).

Έχει διδάξει σε προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας, στο Κέντρο Δελφών, στην Πειραματική Σκηνή, στη Θερινή Ακαδημία του Εθνικού Θεάτρου, στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πάτρας, στο τμήμα Θεάτρου του ΑΠΘ και στη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ. Έχει γράψει δέκα βιβλία με παραμύθια (εκδόσεις Κριτική και Στάχυ). Από το 2005 έως το 2006 διετέλεσε αναπληρωτής καλλιτεχνικός διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου και δίδαξε στη δραματική του σχολή.

Την τελευταία εφταετία έχει διασκευάσει για το θέατρο τα κείμενα: *Η φόνισσα* του Αλ. Παπαδιαμάντη (εκδόσεις ΙΑΝΟΣ, 2004), *Η νύχτα του τράγου* (Ελληνικά λαϊκά παραμύθια, εκδόσεις ΙΑΝΟΣ, 2005), *Του νεκρού αδερφού* (παραλογή), *Ο τελευταίος πειρασμός* του Νίκου Καζαντζάκη, *Ο ιερός γάμος* (από τα συναξάρια των Αγίων), *Η Πάπισσα Ιωάννα* του Εμ. Ροϊδη (εκδόσεις ΙΑΝΟΣ, 2008).

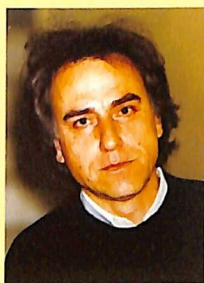

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗΣ

Ο Γιώργος Σκαμπαρδώνης έγραψε τα βιβλία *Μάτι φώσφορο, κουμάντο γερό, Η ψίχα της μεταλαβιάς, Η στενωπός των υφασμάτων, Ακριανή λωρίδα, Πάλι κεντάει ο στρατηγός, Σάββατο απόγευμα, Γερνάω επιτυχώς, Ουζερί Τσιτσάνης, Επί ψύλλου κρεμάμενος* και *Πολύ βούτυρο στο τομάρι του σκύλου*. Το βιβλίο του *Η στενωπός των υφασμάτων* τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Διηγήματος 1993 και το *Επί ψύλλου κρεμάμενος* με το Βραβείο «Διαβάζω» 2004. Το μυθιστορημά του *Γερνάω επιτυχώς* και *Ουζερί Τσιτσάνης* ανέβηκαν θεατροποιημένα στο Κρατικό Θέατρο Βόρειας Ελλάδας, σε σκηνοθεσία Σωτήρη Χατζάκη.

Έγραψε το σενάριο της ταινίας του Παντελή Βούλγαρη *Όλα είναι δρόμος*, σε συνεργασία με το σκηνοθέτη και το σενάριο *Ουζερί Τσιτσάνης* που θα γίνει σύντομα ταινία από

την Odeon και την Max Productions. Ο συγγραφέας ζει στη Θεσσαλονίκη και εργάζεται στην εφημερίδα Μακεδονία. Εργάστηκε επίσης στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Διετέλεσε πρόεδρος του Δ.Σ. της ΕΡΤ-3, διηύθυνε την εφημερίδα Θεσσαλονίκη και τα περιοδικά *Θ-97, Τάμαριξ, Χίλια Δέντρα, Πανσέληνος* και *Επιλογές* της Κυριακάτικης Μακεδονίας.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΝΩΣΕΛΗΣ

Γεννήθηκε στη Δραπετσώνα του Πειραιά. Από τα πρώτα μαθητικά του χρόνια ήρθε σε επαφή με τη βυζαντινή μουσική και το πιάνο. Σπούδασε στη Νομική Σχολή της Αθήνας, αλλά μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του ασχολήθηκε αποκλειστικά με τη μουσική. Από το 1975 υπήρξε στενός συνεργάτης, μεταξύ άλλων, του Μίκη Θεοδωράκη, της Μαρίας Φαραντούρη, του Νίκου Ξυλούρη, του Μάνου Λοΐζου, του Σταύρου Ξαρχάκου, του Θάνου Μικρούτσικου, του Χρήστου Νικολόπουλου, της Χάρις Αλεξίου, του Βασίλη Παπακωνσταντίνου, της Δήμητρας Γαλάνη και του Γιώργου Νταλάρα.

Συνεργάστηκε ακόμα με τους Ζ. Λιβανελί, Μ. Σόσα, Τζ. Ουίλλιαμς, Β. Ντονάτι, την Ορχήστρα Hilversum Metropole, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Ισραήλ, την Ορχήστρα Millennium του Σύδνεϋ, τη

Συμφωνική Ορχήστρα του Μόντρεαλ, τη ρωσική Ορχήστρα Οσίποφ, την Προεδρική Ορχήστρα Ρωσικής Ομοσπονδίας, την Καμεράτα – Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, την Ορχήστρα του BBC, τη Χορωδία της Όπερας του Βερολίνου, καθώς και με τους μαέστρους Λ. Μπρόουερ, Τζ. Έλλις, Ν. Ντέιβις, Σπ. Ράντο, Αλ. Μυράτ, Ηλ. Βουδούρη, Τζ. Ικόμα, Ντ. Μπάκκερ, Σ. Ντυπούά, Ν. Καλίνιν, Π. Οβσιάνικοφ κ.α.

Κατά την τριετία 1983-1985 εκπαιδεύτηκε στην Ιαπωνία στα συστήματα διδασκαλίας ηλεκτρονικών οργάνων και έγραψε 10 βιβλία με εκπαιδευτικό και θεωρητικό περιεχόμενο. Στην ελληνική δισκογραφία υπάρχουν περισσότεροι από 70 δίσκοι με δικές του ενορχηστρώσεις, καθώς και δύο προσωπικοί του δίσκοι.

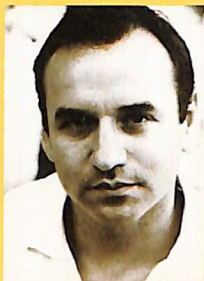

ΕΡΣΗ ΔΡΙΝΗ

Απόφοιτος του Κολεγίου Θηλέων Orinda Childs Pierce College. Σπουδές: Ιστορία της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο Βέρνης (Ελβετία), Σκηνογραφία – Ενδυματολογία για θέατρο και τηλεόραση στη Σχολή Καλών Τεχνών στη Φλωρεντία.

Το 1997 ίδρυσε το Θέατρο Καισαριανής και το 1994 μαζί με το σκηνοθέτη Σωτήρη Χατζάκη, το θεατρικό οργανισμό Πολιτεία. Έχει δουλέψει σε όλα τα Δημοτικά Θέατρα της χώρας, στο ΚΘΒΕ, στο ΘΟΚ, στην Πειραματική Σκηνή Θεσσαλονίκης, στο Ηρώδειο και σε αρχαία θέατρα της Ελλάδας και της Ισπανίας. Έχει λάβει μέρος σε πολλά διεθνή φεστιβάλ: Πολωνία, Αγγλία, Κούβα, Ν. Αφρική και Γερμανία. Στη Βαρκελώνη το θέατρο Καισαριανής απέσπασε το α' Διεθνές Θεατρικό Βραβείο με την τραγωδία *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Στ. Τουφεξή.

Έχει συνεργαστεί με πολλούς Έλληνες και ξένους σκηνοθέτες: Σ. Χατζάκη, Στ. Τουφεξή, Β. Παπαβασιλείου, Μ. Παπανικολάου, Κ. Φαρμασόνη, Κ. Τσιάνο, Θ. Παπαγεωργίου (Στοά), Γ. Διαμαντόπουλο, Κ. Καζάκο, Γ. Γκιωνάκη, Ν. Χαραλάμπους, Yacek Wekler, Richard Salvat, κ.ά. Έχει πάρει μέρος σε πάνω από εκατό παραστάσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έχει δουλέψει στην τηλεόραση (Θέατρο της Δευτέρας) και σε ταινίες μικρού και μεγάλου μήκους. Έχει κάνει τέσσερις ατομικές εκθέσεις και τρεις μαζί με άλλους ζωγράφους ή σκηνογράφους. Επίσης έχει διδάξει Ιστορία Θεατρικού Χώρου και Ιστορία Κοστουμιών στο Southeastern College και σε σεμινάρια που οργάνωσε το Υπουργείο Πολιτισμού σε όλη την Ελλάδα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΤΖΙΚΩΦ

Γεννήθηκε στην Κρήτη. Σπούδασε ζωγραφική με δάσκαλο το Γιάννη Μόραλη και σκηνογραφία με το Βασίλη Βασιλειάδη, στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας.

Από το 1980 έχει λάβει μέρος σε πολλές εκθέσεις ζωγραφικής και performance στην Αθήνα, την Ισπανία, το Βέλγιο, τη Ρωσία κ.ά.

Επίσης πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις σε διάφορες χώρες.

Παράλληλα έχει σκηνογραφήσει θεατρικά έργα στο Εθνικό Θέατρο, στο ΚΘΒΕ, στη Λυρική Σκηνή, στο Μέγαρο Μουσικής, στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου και σε πολλούς ιδιωτικούς θιάσους.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στην Καισαριανή. Σπούδασε σκηνογραφία-ενδυματολογία (Σχολή Κινηματογράφου Λυκούργου Σταυράκου) και σκηνοθεσία κινηματογράφου-τηλεόρασης (VGIK – Κρατική Σχολή Κινηματογράφου Ε.Σ.Σ.Δ., Μόσχα).

Φιλμογραφία: *Η Χορωδία του Χαρίτων* ταινία μεγάλου μήκους, 2005 (1ο Κρατικό Βραβείο Ταινίας Μυθοπλασίας, 2005 / Βραβείο Κοινού, 46ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, 2005 / Βραβείο Καλύτερης Ταινίας, Βραβείο Σκηνοθεσίας, 22ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Αλεξάνδρειας, 2006).

Έχει σκηνοθετήσει τις τηλεοπτικές σειρές *Γιούγκερμαν*, *Γη και ουρανός*, *Απλή μέθοδος των τριών*, *Ζευγάρια*, *Όσο υπάρχει αγάπη*, *Αθώς ή ένοχος*, *Δρόμοι της Πόλης*, *Τμήμα Ηθών*, και την

τηλεταινία *Μοναχικός Λύκος*.

Επίσης έχει σκηνοθετήσει τις ταινίες μικρού μήκους *Perfect day* (Βραβείο Αριότερης Ταινίας στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογραφικών Σχολών του Τόκιο, 1992 / Τιμητική Διάκριση στο Φεστιβάλ του Ρίμινι, 1992), *Φωνή* (ντοκιμαντέρ, Βραβείο Καλύτερης Εικαστικής Ταινίας, Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Ελσίνκι, 1990), *Ιστορία ενός κρεβατιού*, *Ο άνθρωπος με το τριαντάφυλλο*, *Το δωμάτιο*.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1959. Σπούδασε εικονοληψία και συμμετείχε ως οπερατέρ σε ταινίες μικρού και μεγάλου μήκους. Από το 1982 στράφηκε οριστικά στο θεατρικό φωτισμό. Έχει συνεργαστεί με σημαντικούς Έλληνες σκηνοθέτες, έχει συμμετάσχει σε μεγάλες πολιτιστικές διοργανώσεις και έχει υπογράψει το σχεδιασμό των φωτισμών σε περισσότερες από εκατό θεατρικές και μουσικές παραστάσεις στην Ελλάδα, την Ευρώπη και την Αμερική. Από το 1991 έως σήμερα είναι υπεύθυνος καλλιτεχνικού φωτισμού στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Τα τελευταία χρόνια συνεργάστηκε, μεταξύ άλλων, στις παραστάσεις *Οιδίπους Τύραννος*, *Ελένη* και *Κατά λάθος πρόβες* σε σκηνοθεσία Βασίλη Παπαβασιλείου, *Ορέστεια* σε σκηνοθεσία Μίχελ Ζάιμπελ, *Αγαππή Ελένα* σε σκηνοθεσία Ελένης

Σκόττ, *Η τέταρτη αδελφή* και *Βασιλιάς Ληρ* σε σκηνοθεσία Σλόμπονταν Ουνκρόφσκι, *Φόνισσα*, *Ντιμπούκ*, *Θεσμοφοριάζουσες*, *Ματωμένος γάμος* και *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* σε σκηνοθεσία Σωτήρη Χατζάκη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΝΑΔΗΣ

Γεννήθηκε στα Δειλινάτα Κεφαλληνίας το 1943 και το 1945 εγκαταστάθηκε στη Νέα Φιλαδέλφεια Αττικής.

Τελείωσε τη Βαρβάκειο Πρότυπο Σχολή και τη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου και από το 1968 έως και το 1973 έζησε στο Παρίσι όπου έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Ινστιτούτο Πολεοδομίας της Σορβόννης και εργάστηκε σε γαλλικές τεχνικές εταιρείες ως πολιτικός μηχανικός και πολεοδόμος. Σπούδασε επίσης στην Ecole Pratique des Hautes Etudes (E.P.H.E.) Κοινωνικές και Οικονομικές επιστήμες και Εθνομουσικολογία και επιστρέφοντας στην Ελλάδα εργάστηκε ως πολιτικός μηχανικός.

Εργάστηκε ως παραγωγός ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών. Επιμελήθηκε

και παρουσίασε στην ET-1 τις σειρές: *Εις ανάμνησιν στιγμών ελκυστικών*, *Τετράς η ξακουστή του Πειραιώς και Γεια σου περήφανη κι αθάνατη εργατιά*. Από το 1973 αρθρογραφεί στον ημερήσιο και περιοδικό Τύπο.

Έχει πραγματοποιήσει εκατοντάδες ομιλίες σε συνεργασία με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς. Έχει συγκεντρώσει ένα από τα μεγαλύτερα αρχεία αστικής λαογραφίας (δίσκοι, αφηγήσεις δημιουργών, βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες, φωτογραφίες κ.ά.).

Σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Αθηνών, παρουσίασε την παράσταση *Όταν συμβεί στα πέριξ – Τραγούδια για ...τσλιες και μια νύχτες*, Ηρώδειο 2007.

Το 1993 ίδρυσε το «Αρχείο Ελληνικής Δισκογραφίας» και επιμελήθηκε πάνω από εκατό CD. Κυκλοφορούν τα βιβλία του: *Γεια σου περήφανη κι αθάνατη εργατιά*,

Εις ανάμνησιν στιγμών ελκυστικών 2 τόμοι, 118 Πρόσωπα του ρεμπέτικου ημερολόγιο 2005, Μάρκος Βαμβακάρης – Εγώ μάγκας γεννήθηκα και μάγκας θα πεθάνω και μόλις κυκλοφόρησε *Ο αιγιματικός κύριος Μίνως*.

ΑΙΝΑ ΖΑΡΚΑΔΟΥΛΑ

Γεννήθηκε το 1976 στην Αθήνα. Σπούδασε σκηνογραφία και σκηνοθεσία. Εργάστηκε ως βοηθός σκηνογράφου της Εύας Νάθενα στο *Σκοτσέζικο ντους*. Ως βοηθός σκηνοθέτη έχει εργαστεί τόσο στο θέατρο όσο και στην τηλεόραση με τους Στ. Λιβαθινό (*Αγάπης Αγώνας Αγονος, Αυτό που δεν τελειώνει*), Θ. Μοσχόπουλο (*Ελαφοβασιλιάς, Η Ιωάννα στην πυρά*), Α. Καλογρίδη (*Dogville*), Ν. Bradic (*Γυάλινος κόσμος*), Σ. Χατζάκη (*Ματωμένος γάμος*). Για την τηλεόραση,

στα σίριαλ *Λίστα γάμου* του Ν. Κουτελιδάκη και *Βελούδο* από μετάξι του Ε. Ανδρέου, καθώς και στην πολιτιστική εκπομπή *Εννέα* συν ένα της Ε. Νικολαΐδου.

Έχει σκηνοθετήσει την ταινία μικρού μήκους *Fast Break* και τη θεατρική παράσταση *Γράμματα χωρισμού*.

ΤΑΝΙΑ ΤΡΥΠΗ

Σπούδασε θέατρο στη σχολή της Μαίρης Τράγκα, αποφοιτώντας με άριστα και Α' βραβείο. Στο Ελληνικό Ωδείο σπούδασε κλασικό τραγούδι με τη Γιολάντα Ντι Τάσσο και τον Τζον Μοδινό και πιάνο με τον Alex Turpaissen. Παράλληλα σπουδάζει κλασικό μπαλέτο και σύγχρονο χορό (τζαζ, κλακές κλπ.) με τους Γιάννη Μέτση, Kate Holden, Daniel Lomei και Maria Montez.

Στο θέατρο εμφανίζεται για πρώτη φορά σε ηλικία 11 ετών στο μιούζικαλ *Annie* (θέατρο Αλίκη), σε σκηνοθεσία Στέφανου Ληναίου.

Παράλληλα με τις σπουδές της στο Λύκειο πρωταγωνιστεί στο θέατρο Λαμπέτη στα έργα *Το κορίτσι της Καμπίνας 15* και *Καλό Πάσχα* των Ζακ Ντυβάλ και Ζαν Πουαρώ, αντίστοιχα. Ακολουθούν *Ο Έμπορος της Βενετίας* του Σαίξπηρ (Γέτσικα) σε σκηνοθεσία Ν. Αρμάου (Θιάσος Διάχρονος), *Ταμ-ταμ και Τάνγκο* του Ευγένιου Λαμπύς (Θιάσος Μιμής Ντενίση) σε σκηνοθεσία Ρότζερ Ουίλλιαμς (θέατρο Βρετάνια), *Αδελφοί Καραμαζόφ* του Φ. Ντοστογιέφσκι (Γκρούσενκα) σε σκηνοθεσία Roman Vinokou (θέατρο Βέμπο), τα μιούζικαλ *Ο βιολιστής στη στέγη* (σκηνοθεσία Κ. Τσιάνου), *Οι άνδρες προτιμούν τις ξανθές* και *Σάλτο Μορτάλε* (τα δύο

τελευταία σε σκηνοθεσία Γρηγόρη Βαλτινού) στο θέατρο Αθήναιο, το *Πάρτυ* του Νηλ Σάιμον, σκηνοθεσία του Γρηγόρη Βαλτινού (θέατρο Βεάκη), *Leather Face* του Χέλμουτ Κράουσερ σε σκηνοθεσία Μιχαήλ Ζάιμπελ (θέατρο Πειραιώς 131), *Η όπερα της πεντάρας* των Μπ. Μπρέττ και Κ. Βάιλ (Πόλυ) σε σκηνοθεσία Θ. Μουμουλίδη (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας και θέατρο Βεάκη).

Συνεργάστηκε επί μακρόν με το Εθνικό Θέατρο, στις παραστάσεις *Βίρα τις άγκυρες* των Ρέππα – Παπαθανασίου σε σκηνοθεσία Στ. Φασουλή, *Miserere* σε σκηνοθεσία Κ. Τσιάνου, *Νεφέλες* του Αριστοφάνη (Κορυφαία) σε σκηνοθεσία Γ. Ιορδανίδη στο Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου, *Ποια Ελένη;* των Ρέππα – Παπαθανασίου, *Τρωάδες* του Ευριπίδη (Ανδρομάχη) σε σκηνοθεσία Δ. Χρονόπουλου στην Επίδαυρο, *Ματωμένος γάμος* του Φ. Γκ. Λόρκα (Νύφη) σε σκηνοθεσία Σωτ. Χατζάκη.

Στο θέατρο Λαμπέτη πρωταγωνιστεί στο έργο του Γ. Καμπανέλλη *Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια* σε σκηνοθεσία Θέμη Μουμουλίδη, με τελευταία συμμετοχή στη συναυλία της ΕΡΤ αφιερωμένη στα Χριστούγεννα, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, όπου τραγούδησε αποσπάσματα από γνωστά μιούζικαλ.

Στον κινηματογράφο εμφανίστηκε στις ταινίες: *Bordello* του Ν. Κούνδουρου, *Oh Babylon* του Κ. Φέρρη, *Τελευταίο στοίχημα* του Κ. Ζηρίνη, *Ισόβια* του Γ. Δαλιανίδη, *Άντε γεια του Γ. Τσεμπερόπουλου*, *Κρυστάλλινες νύχτες* της Τ. Μαρκετάκη, για την οποία τιμήθηκε με Βραβείο Ερμηνείας Α' γυναικείου ρόλου στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Επίσης έχει τιμηθεί με το Βραβείο Ακαδημία Κορφιάτικων για τις ταινίες *Κρυστάλλινες νύχτες* και *Άντε γεια*. Η τελευταία συμμετοχή της ήταν στην ταινία *P-20* του Λάκη Λαζόπουλου.

Στην τηλεόραση έχει παίξει σε θεατρικά μονόπρακτα στη σειρά «Το Θέατρο της Δευτέρας», σε τηλεταινίες και στις σειρές *Αττίκ*, *Οι φρουροί της Αχαΐας*, *Ιστορίες έρωτα και πάθους*, *Τμήμα Ηθών*, *Ασημένιο δηνάριο*, *Το τρίτο στεφάνι*, *Η αγάπη άργησε μια μέρα*, *Χωρικά ύδατα*, *Δεκάτη Εντολή*, *Μωβ-Ροζ*, *Τελευταίος Παράδεισος*, *Αστυνομικές ιστορίες*, *Κόκκινο δωμάτιο*, *Οι ιστορίες του αστυνόμου Μπέκα*.

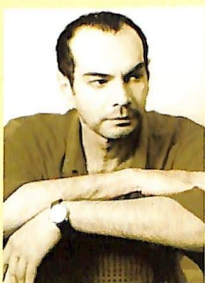

ΑΡΤΟ ΑΠΑΡΤΙΑΝ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της δραματικής σχολής Κατσέλη. Έχει παίξει σε έργα των Ευριπίδη, Αισχύλου, Σοφοκλή, Γκόγκολ, Τσέχωφ, Γκαίτε, Μάμετ, Μπύχνερ, Σαίξπηρ, Αντρέγιεφ, Μολιέρου, Στάνι, Χορν, Άλμπυ, Οντέτς, Στρίντμπεργκ, Κόχουτ, Φρέιν, Αριστοφάνη, Ντε Γκελντερόντ, Καζαντζάκη, Πίντερ, Μπρεχτ, σε σκηνοθεσία των Βολανάκη, Ευαγγελάτου, Λιβαθινού, Εφρέμωφ, Βισνιέφσκι, Στούρουσα, Κιμούλη, Χατζάκη, Παυλίδη, Κονιόρδου, Μουμουλίδη,

Ξενουδάκη, Περέλη, Τσιάνου, Μιχαηλίδη, Μουζενίδου, Βουτσινά, Φασουλή, Ρεμούνδου, Βαλτινού.

Έχει λάβει μέρος σε πολλές κινηματογραφικές και τηλεοπτικές παραγωγές.

ΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Τελείωσε τη Νομική Σχολή Αθηνών και τη Δραματική Σχολή του Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν (1978). Έχει παίξει σε 48 θεατρικές παραστάσεις, 23 τηλεοπτικές σειρές και 4 ταινίες.

Πρόλαβε να ακούσει τον Βασίλη Τσιτσάνη στο «Χάραμα» της Καισαριανής.

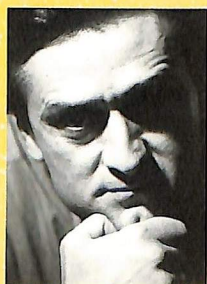
ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΕΙΡΑΓΑΚΗΣ

Ηθοποιός λέκτωρ θεατρολογίας (υδ) στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Γεννήθηκε στο Ρέθυμνο, όπου σπούδασε φιλολογία. Στην Αθήνα παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές (ΜΑ) στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, όπου εκπόνησε διδακτορική διατριβή για το ελαφρό μουσικό θέατρο στο Μεσοπόλεμο (υπό έκδοση στις εκδόσεις Καστανιώτη). Στο Ανοιχτό Θέατρο του Γιώργου Μιχαηλίδη έπαιξε στα έργα: *Ορέστεια*, *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας*, *Ο κύκλος με την κιμωλία*, *Ειρήνη*, *Αχαρνείς*, *Το ξύπνημα της Ανοιξης*, *Κουαρτέτο*. Στο Εθνικό Θέατρο, στα έργα: *Όρνιθες*, *Γέρμα* (σκην. Κώστα Τσιάνου), *Οιδίπους Τύραννος* (σκην. Παπαβασιλείου), *Σταθμοί κάτω από την πόλη* (σκην. Δημήτρη Οικονόμου), *Ορέστεια* (σκην. Γιάννη Κόκκου), *Πέερ Γκυντ* (Ασλάκ, σκην. Βασίλη Νικολαΐδη), *Τελευταίος πειρασμός* (Πέτρος, σκην. Σωτήρη Χατζάκη), *Βάκκες*

(Α' αγγελιοφόρος, σκην. Σωτήρη Χατζάκη), *Ματωμένος γάμος* (σκην. Σωτήρη Χατζάκη).

Επίσης έπαιξε στον *Ερωτόκριτο*, σε σκηνοθεσία Βασίλη Νικολαΐδη (Πολύδωρος) στο ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κρήτης και στον *Φιλοκτήτη*, σε σκηνοθεσία Γιάννη Ιορδανίδη στο Θεσσαλικό Θέατρο. Συμμετείχε στη μουσική ομάδα *A piacere* της Μελίνας Παιονίδου, που παρουσίασε χορικά του Αριστοφάνη στην «Πάτρα-Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 2006» και στην παράσταση *Εν τω μνηί Αθύρ* με τις Χοροορέες της Σοφίας Σπυράτου.

Παρακολούθησε μαθήματα φωνητικής και τραγουδιού από τον Christopher Littlewood. Έχει δημοσιεύσει άρθρα για το θέατρο στα περιοδικά *Νέα Εστία*, *Παράβασις*, *Επτά Ημέρες*, *Ατάκα*, *Τζαζ και Jazz*, *Πυξίδα*, *Δρώμενα*.

Θ. Σ. ΚΑΡΑΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΚΤΟΡΑΣ ΚΑΛΟΥΔΗΣ

Γεννήθηκε στις Νύμφες Κερκύρας. Ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές σπουδές στην Κέρκυρα. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς (πτυχίο Οικονομικών Επιστημών). Είναι απόφοιτος (με υποτροφία) της Δραματικής Σχολής του Θεάτρου Τέχνης Κ. Κουν.

Παρακολούθησε σεμινάρια με τους: Σπ. Σακκά, Λ. Κονιόρδου, Φλ. Νταντωνάκη (Εργαστήρι Φωνητικής και Σωματικής Έκφρασης του Ιδρύματος Γουλιανδρή-Χορν), Κ. Παπαλεξοπούλου (Αγωγή Προφορικού Λόγου), Ελπίδα Κουτσομπάκη (μέθοδος φωνητικής, voice craft), Ανδρέα Μανωλικάκη (μέθοδος Actor's studio).

Έπαιξε στο Θέατρο Τέχνης από το 1981 έως το 1989, σε ρόλους από έργα αρχαίου δράματος, κλασικού και σύγχρονου, ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου

(*Ορέστεια*, *Σφήκες*, *Πέρσες*, *Αχαρνείς*, *Φιλοκτήτης*, *Όρνιθες*, *Πανηγύρι*, *Πράβντα*, *Ριχάρδος ο Γ'*, *Ο Άνδρας είναι Άνδρας* κ.ά.) σε σκηνοθεσία Κουν, Λαζάνη, Κουγιουμτζή.

Από το 1990 μέχρι σήμερα συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες Γ. Κακλέα, Στ. Τσακίρη, Θ. Μουμουλιδή, Ν. Χατζηπαπιά, Αν. Θωμόπουλο, Γ. Διαμαντόπουλο, Ν. Διαμάντη, Μ. Λυμπεροπούλου, Δ. Χρονόπουλο, Σωτ. Χατζάκη, Ν. Μαστοράκη, Αθ. Καραγιαννοπούλου, Γ. Μαργαρίτη, στα θέατρα: Παγοποιείο Φιξ, Σημείο, Εθνικό, ΚΘΒΕ, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κομοτηνής, Ρόδου, Ιωαννίνων, Λάρισας, Κερκύρας, Αθηνάϊδα, ερμνεύοντας ρόλους στα έργα: *Στο βάθος κτήνος*, *Μετά το φόνο*, *Ο καθένas έχει τον Παράδεισο που του αξίζει*, *Το πανηγύρι του Αγ. Βαρθολομαίου*, *Αίμα Αγάπης*, *Η επιστροφή των Τοζ*, *Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας*, *Ο Συνταγματάρχης Πουλί*, *Γερνάω επιτυχώς*, *Ευαίσθητη ισορροπία*, *Ελένη*,

Η γυναίκα της Ζάκυνθος, *Επτά επί Θήβας* κ.ά.

Συνεργάστηκε στον κινηματογράφο με τους Παντ. Βούλγαρη, Αλ. Δαμιανό, Τ. Μπουλέμη, Αν. Θωμόπουλο, Γ. Τσεμπερόπουλο, Αγγ. Φραντζή, Γ. Λάνθιμο, Γ. Σταματόπουλο κ.ά. (*Ήσυχες μέρες του Αυγούστου*, *Ακροπόλ*, *Ηνίοχος*, *Πίσω πόρτα*, *Αύριο θα ξέρουμε*, *Κινέττα*, *Πανδώρα* κ.ά.). Στην τηλεόραση έπαιξε στις σειρές: *Η αναγέννηση ενός έθνους*, *Τμήμα Ηθών*, *Έρωτας κλέφτης*, *Αίμα Libre*, *Εν Ιορδάνη*, *Για μια θέση στον ήλιο*, *Ακροβατώντας*, *Αρχιπέλαγος*, *Για την καρδιά ενός αγγέλου*, *Ίχνη* κ.ά., σε σκηνοθεσία Γρ. Γρηγορίου, Αντ. Τέμπου, Μ. Μανουσάκη, Β. Τσελεμέγκου, Ν. κουτελιδάκη, Π. Δημητρακοπούλου, Στρ. Μαρκίδη, Β. Μανώλη, Κ. Κουτσομύτη, Μπ. Σπανού, Γρ. Καραντινάκη κ.ά.

ΕΛΙΤΑ ΚΟΥΝΑΔΗ

Γεννήθηκε στο Παρίσι. Αποφοίτησε από τη δραματική σχολή του ΚΘΒΕ το 1998. παράλληλα σπουδάζει πιάνο, τραγούδι, χορό και ακορντεόν.

Ως ηθοποιός και βοηθός σκηνοθέτη έχει συνεργαστεί με τις θεατρικές εταιρίες Μέτοικοι, Πόλις και Προσκήνιο, με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας, Βόλου και Λάρισας, με το Εθνικό Θέατρο, το Σταυρό του Νότου, το θίασο του Λάκη Λαζόπουλου, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, την ομάδα χορού Griffon, το Θέατρο του Νέου Κόσμου, τον Οργανισμό «Πάτρα-Πολιτιστική Πρωτεύουσα 2006», το Φεστιβάλ Αθηνών, στις παραστάσεις: *Γαμήλιο συμβόλαιο* του Ε. Λαμπίς, *Ο χρουσαπτός Άτις* και η βασιλοπούλα. Ροδογάλη, *Οδυσσεβάρχης* της Ξ. Καλογεροπούλου, *Παραμύθι χωρίς όνομα* του Ι. Καμπανέλλη, *Μιζερέρε* του Π. Πασχίδη, *Ομορφάσχημη*

του Ν. Καχίτση, *Πλούτος* του Αριστοφάνη, *Μηλιά* του Εμμ. Ροΐδη, *Κοινός Λόγος* της Ε. Παπαδημητρίου, *Επτά Ρίχτερ* του Μπεχίτς Ακ, *Ελένη* του Ευριπίδη, *Δωδέκατη νύχτα ή ό,τι θελήσετε* του Σαίξπηρ, *Μήδεια* του Μποστ, *Όταν συμβεί στα περίξ-Τραγούδια για τσίλιες... και μια νύχτες με τους σκηνοθέτες Άσπα Κυρίμη, Περικλή Βασιλόπουλο, Θάνο Δερμάτη, Θέμη Μουμουλίδη, Κώστα Τσιάνο, Δημοσθένη Παπαδόπουλο, Νίκο Μαστοράκη, Βαγγέλη Θεοδωρόπουλο, Γεράσιμο Γεννηματά, Γιάννη Μαργαρίτη, Ελένη Γεωργοπούλου, Πάνο Παπαδόπουλο, Σταμάτη Φασουλή, και τη χορογράφο Σεσίλ Μικρούτσικου.*

Επίσης συμμετείχε και έγραψε μουσική στην παράσταση *Οδυσσέας* της ομάδας Πλεύσις και συνεργάστηκε ως τραγουδίστρια με τον Βασίλη Παπακωνσταντίνου και την Τάνια Τσανακλίδου, καθώς και με τον Σταμάτη Κραουνάκη στα *Χορικά '05*.

Στον κινηματογράφο συμμετείχε στις ταινίες *Νύφες* του Π. Βούλγαρη και *Παίζει ο Θεός με τ' αλατοπίπερο* του Α. Αριστόπουλου, και στην τηλεόραση στις *Ιστορίες του αστυνόμου Μπέκα*, με σκηνοθέτη τον Ν. Κρητικό.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΣΤΟΚΑΣ

Ο Μπάμπης Στόκας ήταν ο τραγουδιστής των Πυξ Λαξ, το πιο δημοφιλές ελληνικό συγκρότημα της σύγχρονης μουσικής σκηνής, του οποίου αποτελούσε και ιδρυτικό μέλος. Μετά του Πυξ Λαξ συνεχίζει μόνος του το γοπητευτικό ταξίδι της μουσικής.

Γεννήθηκε στην Γερμανία. Ήρθε πολύ μικρός στην Ελλάδα όπου έζησε στην Καλαμάτα μέχρι τα 11 χρόνια του. Μεγάλωσε στο Μενίδι, μια λαϊκή συνοικία της Δυτικής Αθήνας και οι παιδικές μνήμες του είναι φορτωμένες από τη στέρηση των ανθρώπων της γειτονιάς και αντίστοιχα φορτισμένες από την ανατρεπτική θέρμη των ίδιων ανθρώπων.

Η εφηβική του παρέα με τον Φίλιππο Πλιάτσικα και η γνωριμία τους με το Μάνο Ξυδούς οδήγησε το 1990 στην δημιουργία των Πυξ Λαξ. *Τι άλλο να πεις πιο απλά* είναι ο τίτλος του άλμπουμ με το οποίο έκαναν την είσοδο τους στην δισκογραφία κατανικώντας τις επιφυλάξεις των «ειδικών» και κερδίζοντας την προτίμηση των νέων.

Ακολουθεί το '91 η κυκλοφορία του δίσκου *Ζόρικοι Καιροί*. Η συνέπεια χαλαρώνει τις επιφυλάξεις και οι προτιμήσεις πολλαπλασιάζονται, στο ίδιο πάντα κοινό που χαρακτηρίζεται από την ευέλικτη προσαρμογή σε διαμετρικά αντίθετα, μεταξύ τους, ακούσματα.

Το '93 οι Πυξ Λαξ προτείνουν τη δική τους χειμερινή εκδοχή για τη φωτεινή μας σφαίρα με το άλμπουμ *Ο Ήλιος Του Χειμώνα με Μελαγχολεί* και απογειώνονται δισκογραφικά. Από εκεί και πέρα οι Πυξ Λαξ σηματοδοτούν τη σύγχρονη μουσική σκηνή με εκατοντάδες συναυλίες σε όλη την Ελλάδα και όχι μόνο και πολλούς χρυσούς και πλατινένιους δίσκους.

Το χειμώνα του 2000-2001 ο Μπάμπης Στόκας συναντήθηκε στη σκηνή του Ζυγού με τον Γιώργο Νταλάρα και τον Πάνο Κατσιμίχα.

Τον Μάρτιο του 2001 ο Μπάμπης Στόκας κυκλοφορεί τον πρώτο του προσωπικό δίσκο με τίτλο *Πουλιά της νύχτας*. Το 2004 είναι η τελευταία χρονιά με τους Πυξ Λαξ. Μία μεγάλη περιοδεία πραγματοποιείται σε όλη την Ελλάδα όπου κυριάρχησαν τα έντονα συναισθήματα, η μεγάλη αγάπη του κόσμου, αλλά και οι sold out εμφανίσεις τους σε Λυκαβηττό και Θέατρο Γης.

Το 2005 ο Μπάμπης Στόκας δημιουργεί την νέα του μπάντα την οποία και ονομάζει το σχέδιο ΓΑΜΜΑ. Ο Μπάμπης Στόκας και το σχέδιο ΓΑΜΜΑ δημιούργησαν μαζί τον νέο προσωπικό άλμπουμ του Μπάμπη Στόκα το οποίο κυκλοφόρησε αρχές Φεβρουαρίου του 2006 από την UNIVERSAL με τίτλο *Στην Άκρη της Γιορτής*.

Το Δεκεμβρίου του 2005 ο Μπάμπης Στόκας και το σχέδιο ΓΑΜΜΑ εμφανισθήκανε για 30 παραστάσεις στην Αρχιτεκτονική που γιόρτασε τα 20 χρόνια λειτουργίας του, με πολύ μεγάλη επιτυχία και συνεχόμενες παραστάσεις. Το Καλοκαίρι του 2006 ο Μπάμπης Στόκας και το σχέδιο ΓΑΜΜΑ πραγματοποίησαν μια μεγάλη και σπουδαία περιοδεία σε όλη την Ελλάδα και την Κύπρο με αποκορύφωμα την συναυλία που παρουσιάστηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2006 στο Λυκαβηττό.

Η πρώτη μεγάλη προσωπική συναυλία του πρώην τραγουδιστή των Πυξ Λαξ έγινε γεγονός στις 8 Σεπτεμβρίου στο Θέατρο του Λυκαβηττού με τους αγαπημένους του φίλους, Σταμάτη Κραουνάκη, Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, Μελίνα Ασλανίδου, Υπόγεια Ρεύματα, Κίτρινα Ποδήλατα, Κώστα Χρονόπουλο και πολλές ακόμη συμμετοχές έκπληξη όπως αυτή των Πυξ Λαξ, που δεν είχε ανακοινωθεί, μια πολύ συγκινητική συναυλία που παρακολουθήσανε χιλιάδες θεατές.

Στις 3 Νοεμβρίου του 2006 ο Μπάμπης Στόκας παρουσίασε για πρώτη φορά στη σκηνή του Ζυγού ένα απίστευτο καλλιτεχνικό «πάντρεμα» στο οποίο το παραδοσιακό τραγούδι και το λαγούτο του Μιχάλη Τζουγανάκη συνάντησαν το Ροκ και την φωνή του Μπάμπη Στόκα.

Από τις 26 Δεκεμβρίου του 2007 και για λίγες παραστάσεις ο Μπάμπης Στόκας επέστρεψε στο αγαπημένο του και πολύ φιλόξενο ροκ μαγαζί την Αρχιτεκτονική και ετοιμάζει πυρετωδώς την νέα του δισκογραφική δουλειά που θα κυκλοφορήσει τον Μάιο του 2008.

Από τις 8 Φλεβάρη ο Μπάμπης Στόκας θα βρίσκεται στο ZOOM στην Πλάκα για μια μοναδική παράσταση, σε ένα ανατρεπτικό πρόγραμμα, στο οποίο θα ερμηνεύσει για πρώτη φορά πολύ αγαπημένα τραγούδια. Θα μας ταξιδέψει από την ροκ και έντεχνη μουσική ως το λαϊκό και παραδοσιακό τραγούδι.

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Η Σοφία Παπάζογλου ξεκίνησε την τραγουδιστική της πορεία αξιοποιώντας τις έντονες μνήμες παραδοσιακών και λαϊκών τραγουδιών που είχε χαραγμένες από την παιδική της ηλικία.

Έκανε σπουδές φωνητικής στο Σύγχρονο Ωδείο της Αθήνας με τη Μήδεια Ισωνίδου, παρακολούθησε σεμινάρια στο Εργαστήρι Φωνητικής Τέχνης του Σπύρου Σακκά και μαθήματα κινησιολογίας στο εργαστήρι της Μαίρη Τσούτη. Είναι πτυχιούχος του Παιδαγωγικού τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Η επαγγελματική της ενασχόληση με το τραγούδι άρχισε το 1995, όταν ο συνθέτης Νίκος Μαμαγκάκης της εμπιστεύτηκε την ερμηνεία των τραγουδιών του κύκλου *Στεναγμός Ανατολίτης* (LYRA).

Ακολούθησαν τρεις ακόμη προσωπικοί δίσκοι: *Πάμε Νότια* (LYRA, 1998) σε μουσική και στίχους του Γιώργου Ζήκα, *Όσα σου μοιάζουν* (UNIVERSAL MUSIC, 2003) σε μουσική Μανόλη Πάππου και στίχους Αλκίνοου Ιωαννίδη, Ηλία Κατσούλη, Χρήστου Σπουρδαλάκη και Θανάση Παπακωσταντίνου. Σύμφωνα με το περιοδικό «Δίφωνο», το άλμπουμ ήταν μέσα στα εικοσιπέντε καλύτερα του 2003 και το τραγούδι *Ποταμός* μέσα στα καλύτερα δεκαπέντε της ίδιας χρονιάς, και *Πέμπτη Απόγευμα* (Cantini 2004). Το άλμπουμ αυτό, καρπός της συνεργασίας με τον συνθέτη και τραγουδοποιό Παναγιώτη Καλαντζόπουλο, εισήλθε στον κατάλογο με τα δέκα πρώτα LP του *World Music Charts Europe* το Μάρτιο του 2005, φτάνοντας στο νούμερο επτά τον Απρίλιο και Μάιο της ίδιας χρονιάς.

Έχει συμμετάσχει σε πολλές ελληνικές δισκογραφικές παραγωγές, καθώς και στις διεθνείς «World Festival of Sacred Music» (CCn'C, 1999) και «GREECE: A Musical Odyssey» (Putumayo World Music, 2004).

Η Σοφία Παπάζογλου συνεργάστηκε επί σκηνής με συνθέτες και τραγουδοποιούς όπως τους Νίκο Μαμαγκάκη, Γιάννη Μαρκόπουλο, Μανώλη Ρασούλη, Ευανθία Ρεμπούτσικα, Παναγιώτη Καλατζόπουλο, Γιώργο Ζήκα, Ορφέα Περίδη, Παντελή Θαλασσινό, Χρήστο Τσιαμούλη, Χρήστο Νικολόπουλο, Αλκίνοο Ιωαννίδη και Διονύση Σαββόπουλο.

Επίσης συνέπραξε με τραγουδιστές μεταξύ των οποίων οι Ελευθερία Αρβανιτάκη, Γεράσιμος Ανδρεάτος, Μανώλης Μησιάς, Κώστας Μακεδόνας, Γλυκερία, Ελένη Βιτάλη, και Γιώργος Νταλάρας.

Έχει συνεργαστεί με τα συγκροτήματα Δυνάμεις του Αιγαίου, Εστουδιαντίνα, Smyrna trio (ιδρυτικό μέλος), και το αμερικανικό συγκρότημα BRAVE OLD WORLD. Έχει συμπράξει με τον κιθαρίστα Gerardo Nunez στη μουσική συνάντηση ρεμπέτικου – σμυρναϊκού και φλαμένκο στη Γρανάδα της Ισπανίας, ενώ διετέλεσε προσκεκλημένη λέκτορας και σολίστ του Byzantine Festival in London (2005) που πραγματοποιήθηκε στο South Bank Center του Λονδίνου.

Έχει εμφανιστεί με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, τη Συμφωνική Αθηνών, καθώς και με την Καμεράτα – Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής.

Η Σοφία Παπάζογλου έχει περιοδεύσει σε Ελλάδα, Κύπρο, ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Αυστρία, Ολλανδία, Βέλγιο, Αυστραλία, Ισπανία.

Έχει δώσει συναυλίες σε χώρους και θέατρα όπως το Ηρώδειο, η Ρωμαϊκή Αγορά, το Μέγαρο Μουσικής, το Konzerthaus της Βιέννης, το Town Hall Theatre και το Central Park της Νέας Υόρκης.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΚΑΡΟΥΝΗΣ

Γεννήθηκε στα Πάκια Λακωνίας. Είναι απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής Αθηνών και υποψήφιος Διδάκτωρ Βυζαντινής Μουσικολογίας. Σπούδασε Βυζαντινή Μουσική, με δάσκαλο το Λ. Κουζινόπουλο, και θεωρητικά της Ευρωπαϊκής Μουσικής στο Ωδείο Αθηνών με υποτροφία. Στο ίδιο Ωδείο παρακολούθησε μαθήματα κλασικού τραγουδιού με καθηγήτρια τη Μ. Νικάκη. Από το 1998 ανέπτυξε καλλιτεχνική δραστηριότητα ως τραγουδιστής, συμμετέχοντας στην παράσταση του Εθνικού Θεάτρου *Βάτραχοι* του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Κ. Τσιάνου, ως κορυφαίος του χορού.

Το 1999 έλαβε μέρος στην παράσταση του Εθνικού Θεάτρου *Βίρα τις άγκυρες*, σε σκηνοθεσία Στ. Φασουλή, ερμηνεύοντας το *Τραγούδι της ξενιτιάς*, του Μ. Θεοδωράκη. Την ίδια χρονιά συνεργάστηκε με την Ορχήστρα των Χρωμάτων του Μάνου Χατζιδάκι, ερμηνεύοντας Μικρασιάτικα τραγούδια στην παράσταση *Δύο φωνές για τη Λωξάνδρα*.

Το καλοκαίρι του 2000 συνεργάστηκε με το Λύκειο Ελληνίδων Αθηνών στην παράσταση *Θάλασσα* στο Ηρώδειο και τον Ιούλιο του 2001 με τη Μαρία Φαραντούρη στη συναυλία *Ένας αιώνας ελληνικό τραγούδι*, επίσης στο Ηρώδειο. Το καλοκαίρι του 2002 συμμετείχε σε συναυλίες ανά την Ελλάδα με τη Δόμνα Σαμίου, με την οποία συνεργάζεται μέχρι σήμερα. Το Σεπτέμβριο του 2002 ερμήνευσε τραγούδια των Μ. Θεοδωράκη, Μ. Χατζιδάκι και Στ. Ξαρχάκου στη συναυλία *Μελοποιημένη ποίηση*, με την Μαρία Φαραντούρη στο Ηρώδειο. Παράλληλα ασχολήθηκε με την καταγραφή και ερμηνεία τραγουδιών της Ανατολής (Μ. Ασία - Καππαδοκία - Πόντος - Τουρκία).

Έχει τραγουδήσει για δυο χρόνια στο «Περιβόλι του Ουρανού» ρεμπέτικα και λαϊκά τραγούδια με τη Μαριώ τη Σαλονικιά.

Με το θέατρο Το τρένο στο Ρουφ και την Τατιάνα Λύγαρη συνεργάστηκε την θεατρική σεζόν 2003-2004 στη μουσικοθεατρική

παράσταση *Υπ' ατμόν* και το καλοκαίρι του 2004 στην μουσική παράσταση *Χάρισμα - Η Συμμετρία της Αρμονίας*, που παρουσιάστηκε στο πλαίσιο του Πολιτιστικού Προγράμματος Αθήνα 2004.

Τον Ιούλιο του 2007 συνεργάστηκε με το Γιώργο Νταλάρα στην παράσταση *Όταν συμβεί στα πέριξ* που έλαβε χώρα στο Ηρώδειο Θέατρο. Επίσης με τον Γιώργο Νταλάρα συνεργάστηκε στην παράσταση *Όλα από την αρχή* σε σκηνοθεσία Σταμάτη Φασουλή που έλαβε χώρα στο Θέατρο ΠΑΛΛΑΣ.

Προσωπική δισκογραφία:

Ζαχαρίας Καρούνης SOLO (12 σολίστες μια φωνή) Εταιρία Δίκτυο (2006)
ΕΡΩΤΑΣ ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ συνθέτης Νίκος Μαμαγκάκης εταιρία Ιδαία (2007)

Συμμετοχές σε CD:

ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΚΡΟΑΣΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ ΑΡΚΤΟΥ Εταιρία Μικρή Άρκτος (2003)
Η ΜΑΡΙΩ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ Τ' ΟΥΡΑΝΟΥ Ζωντανή ηχογράφηση. Εταιρία Λύρα (2002)
Η ΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ Μαρία Φαραντούρι ζωντανή ηχογράφηση από το Ηρώδιο
ΥΠ' ΑΤΜΟΝ Το Τρένο στο Ρουφ. Παραγωγή: Τατιάνα Λύγαρη (2003)
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΒΟ ΜΑΛΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ Δόμνα Σαμίου (2007)
ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΗΡΩΙΚΑ Δόμνα Σαμίου (2007)
ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΩΝ Νίκος Μαμαγκάκης (2007)
ΣΜΥΡΝΗ Νίκος Μαμαγκάκης (2007)
ΣΤΕΝΑΓΜΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ Νίκος Μαμαγκάκης (2007)

ΑΣΠΑΣΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Η Ασπασία Στρατηγού, γεννήθηκε στην Αθήνα όπου και μεγάλωσε. Ασχολήθηκε από μικρή ηλικία με το τραγούδι, συμμετέχοντας αρχικά σε ερασιτεχνικά μουσικά σχήματα, πραγματοποιώντας συναυλίες στην Ελλάδα.

Το 2004 συνεργάστηκε με τον ερευνητή του ρεμπέτικου, Παναγιώτη Κουνάδη, πλαισιώνοντας μουσικές εκδηλώσεις με θέμα το ρεμπέτικο και σμυρναίικο τραγούδι. Ένα χρόνο μετά, γνωρίζει τον δεξιότεχνη του βιολιού Γιάννη Ζευγώλη και εντάσσεται στο σχήμα του Βορηάδες, με το οποίο συνεργάζεται μέχρι σήμερα, ερμηνεύοντας παραδοσιακά κυκλαδίτικα, δωδεκανησιακά και μικρασιάτικα τραγούδια. Συνεργασίες πραγματοποιεί επίσης με την ορχήστρα Εστουδιαντίνα συμμετέχοντας σε συναυλίες αλλά και σε άλλες μουσικές δραστηριότητες της ορχήστρας πλάι σε καταξιωμένους ερμηνευτές.

Το 2006 παίρνει το δισκογραφικό της βάπτισμα, με την συμμετοχή της στο δίσκο *Δωδεκάορτο* του συνθέτη Χρίστου Τσιαμούλη, ερμηνεύοντας δυο καινούρια τραγούδια. Στη συνέχεια συμμετέχει στο δίσκο με ορχηστρικά κομμάτια για ακορντεόν *Φωνές του αέρα* του Δήμου Βουγιούκα, ερμηνεύοντας το μοναδικό τραγούδι του δίσκου, ενώ πρόσφατα τραγούδησε στον καινούριο δίσκο της Εστουδιαντίνας με τίτλο *Mare Nostrum - the voyage* το τραγούδι *En Mediterranee* (Μεσόγειος).

**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος
Αλέξανδρος Μπακατσέλος

Αντιπρόεδρος
Γεώργιος Πενέλης

Γεν. Γραμματέας
Στέλιος Νέστωρ

Ταμίας
Παναγιώτης Μάμαλης

Μέλη
Ακκάς Γεώργιος
Αναστασιάδου – Πασσιά Ελένη
Λαμπράκης Χρήστος
Μακρίδου Καλλιόπη
Πάντου Άννα
Πυλαρινός Κωνσταντίνος

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ
«ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Πυλαρινός

Αντιπρόεδρος
Γεώργιος Ακκάς

Γεν. Γραμματέας
Τερέζα Βαλαλά

Ταμίας
Θωμάς Τρικούκης

Μέλη
Αθανασιάδης Γεώργιος
Κωνσταντινίδης Παντελής
Λαμπράκης Χρήστος
Μπακατσέλος Αλέξανδρος
Νέστωρ Στέλιος
Παντερμαλής Δημήτριος
Ψωινός Δημήτριος

Καλλιτεχνική Διεύθυνση
Νίκος Αθηναίος

Οικονομική – Διοικητική Διεύθυνση
Μηλίτσα Χασάπη

Τεχνική Διεύθυνση
Απόστολος Ανδριάς

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Σύλλογος Φίλων Μουσικής Αθηνών

Αθηναϊκή Ζυθοποιία

(επί προεδρίας Μηνά Τάνες)

Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος

(επί διοικήσεως Θεοδώρου Καρατζά)

Ακτή Μυρίνας

Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος

(επί προεδρίας Ιωάννη Στουρνάρα)

ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Μαρία Γελβάρη

ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΩΡΗΤΕΣ

Βικτώρια Κ. Πυλαρινού

Σάκης & Μαργαρίτα Αθανασιάδη

ΕΚΔΟΣΗ
Τμήμα Προβολής, Πωλήσεων και Δημοσίων Σχέσεων

Φωτογραφική τεκμηρίωση - Επιμέλεια ύλης: Παναγιώτης Παπαδόπουλος

Σχεδιασμός εντύπου: CAT ADVERTISING

Εκτύπωση: ΜΑΜΑΛΑΚΗΣ Α.Ε.

Πρόγραμμα Χορηγιών για την Παιδεία

Στηρίζοντας το μέλλον των παιδιών μας

Παιδεία. Μία έννοια διαχρονική και άρρηκτα συνδεδεμένη με την πρόοδο και την κοινωνική ευημερία. Ένας θεσμός πολυδιάστατος και πολυσήμαντος που έχει ανάγκη την υποστήριξη, τη συνδρομή και την αμέριστη συμπαράσταση όλων για να πετύχει τον απώτερο στόχο του, την ψυχική και πνευματική καλλιέργεια της νέας γενιάς Ελλήνων.

Η Εθνική Τράπεζα, στο πλαίσιο του προγράμματος Εταιρικής Κοινωνικής Δράσης «Ευθύνη», συμβάλλει ενεργά στην ανάπτυξη της παιδείας σε όλους τους τομείς της. Μεριμνώντας για τη μόρφωση και επιμόρφωση φοιτητών και επιστημόνων, η Τράπεζα χορηγεί μια σειρά υποτροφιών τόσο για τους αριστεύσαντες φοιτητές όσο και για τα ελληνόπουλα από οικονομικά ασθενείς ομάδες και απομακρυσμένες επαρχιακές περιοχές. Ταυτόχρονα, συνεισφέρει σημαντικά στην ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας σε Ελληνικά Πανεπιστήμια και Έδρες Σπουδών σε ξένα Πανεπιστήμια, στηρίζοντας ερευνητικά προγράμματα, συνέδρια και έργα από όλο το φάσμα των επιστημών, αναλαμβάνοντας την έκδοση σημαντικών επιστημονικών συγγραμμάτων και φροντίζοντας για τον τεχνολογικό εξοπλισμό εκπαιδευτικών ιδρυμάτων κάθε βαθμίδας. Ακόμα, με μια σειρά ενεργειών καλύπτει τις ανάγκες για εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση της εκπαίδευσης στις παραμεθόριες περιοχές της χώρας αλλά και του Απόδημου Ελληνισμού.

Με την υπευθυνότητα και τη συνέπεια που αρμόζει στο μεγαλύτερο και πιο ιστορικό χρηματοπιστωτικό οργανισμό της χώρας μας, η Εθνική Τράπεζα δεσμεύεται ότι θα συνεχίζει να στηρίζει τις δραστηριότητες που έχουν στόχο την αναβάθμιση της κοινωνίας μας, δίνοντας το παρόν σε όλους τους τομείς της ζωής του ανθρώπου για ένα καλύτερο αύριο.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

www.nbg.gr

ευθύνη
εταιρική κοινωνική δράση

ΑΝΘΡΩΠΟΣ | ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ | ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

